

บทที่ 5

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความไว้วางใจทางการเมืองของชาวไทยมุสลิม อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด ได้รับตอบกลับมา 376 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 94.0 โดยมีผลการวิจัยดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 1.1 แสดงเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	243	64.6
หญิง	133	35.4
รวม	376	100.0

จากตารางที่ 1.1 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 376 ราย ส่วนใหญ่เป็น เพศชาย 243 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.6 ส่วนเพศหญิง มีจำนวน 133 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.4

ตารางที่ 1.2 แสดงอายุ

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 25 ปี	52	13.9
26-45 ปี	240	64.3
46-65 ปี	78	20.9
66 ปีขึ้นไป	3	0.8
รวม	373	100.0

ไม่ตอบแบบสอบถาม 3 ราย

จากตารางที่ 1.2 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 373 ราย ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 26-45 ปี 240 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.3 รองลงมา อายุระหว่าง 46-65 ปี 78 ราย ร้อยละ 20.9 อายุไม่เกิน 25 ปี 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.9 และน้อยที่สุด คืออายุ 66 ปีขึ้นไป 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตารางที่ 1.3 แสดงระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	15	4.0
ประถมศึกษา	73	19.5
มัธยมศึกษาตอนต้น	72	19.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย	91	24.3
ปวส./อนุปริญญา	49	13.1
ปริญญาตรี	72	19.3
สูงกว่าปริญญาตรี	2	0.5
รวม	374	100.0

ไม่ตอบ 2 ราย

จากตารางที่ 1.3 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 374 ราย ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.3 รองลงมาคือประถมศึกษา 73 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.5 มัธยมศึกษาตอนต้นและปริญญาตรีอย่างละ 72 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.3 ปวส./อนุปริญญา 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.1 ไม่ได้เรียนหนังสือ 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.0 และสูงกว่าปริญญาตรี 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 1.4 แสดงสถานที่เรียน

สถานที่เรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปอเนาะ	58	21.3
โรงเรียนรัฐบาล	214	78.7
รวม	272	100.0

ไม่ตอบแบบสอบถาม 104 ราย

จากตารางที่ 1.4 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 272 ราย โดยส่วนใหญ่ เรียนจากโรงเรียนของรัฐบาล 214 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.7 และเรียนจากโรงเรียนเอกชน 21.3 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.3

ตารางที่ 1.5 แสดงอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	83	22.2
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	29	7.8
รับจ้างทั่วไป	107	28.6
เกษตรกร	99	26.5
ค้าขาย	27	7.2
อื่นๆ	29	7.8
รวม	374	100.0

ไม่ตอบ 2 ราย

จากตารางที่ 1.5 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 374 ราย ส่วนใหญ่ อาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 107 รายร้อยละ 28.6 รองลงมา อาชีพเกษตรกร 99 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.5 รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ 83 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.2 ลูกจ้างบริษัทเอกชนและอื่นๆ จำนวนเท่ากัน คือ 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.8 น้อยที่สุดคือ อาชีพค้าขาย 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.2

ตาราง 1.6 แสดงรายได้

รายได้/เดือน (บาท)	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 3,000 บาท	135	37.3
3,001 - 6,000 บาท	126	34.8
6,001 บาทขึ้นไป	101	29.9
รวม	362	100.0

ไม่ตอบแบบสอบถาม 14 ราย

จากตารางที่ 1.6 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 362 ราย ส่วนใหญ่มีรายได้ไม่เกิน 3,000 บาท 135 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมา รายได้ระหว่าง 3,001-6,000 บาท 126 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.8 และรายได้ 6,001 บาทขึ้นไป 101 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.9

ตารางที่ 1.7 แสดงการมีตำแหน่งในหมู่บ้าน

ตำแหน่ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มี/เคยมีตำแหน่ง	175	46.5
ไม่มีตำแหน่ง	201	53.5
รวม	376	100.0

จากตารางที่ 1.7 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 376 ราย ส่วนใหญ่มีหรือเคยมีตำแหน่งในหมู่บ้าน 175 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.5 และผู้ที่ไม่มีตำแหน่ง 175 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.5

ตารางที่ 1.8 แสดงตำแหน่งในหมู่บ้าน

ตำแหน่ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กรรมการมัสยิด	40	22.9
กรรมการหมู่บ้าน	30	17.1
กำนัน/ผู้ใหญ่บ้านฯ	61	34.9
สมาชิก อบต.	20	11.4
กรรมการกลุ่มแม่บ้าน	3	1.7
กรรมการกลุ่มออมทรัพย์	7	4.0
สมาชิก อปพร.	1	0.6
ผู้สื่อข่าวสาธารณสุข (พสส.)/ อาสาสมัครสาธารณสุข(อสม.)	11	6.3
อื่น ๆ	2	1.1
รวม	175	100.0

จากตารางที่ 1.8 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีตำแหน่งในหมู่บ้านทั้งหมด 175 ราย ส่วนใหญ่เป็นกำนันผู้ใหญ่บ้าน ๙ 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.9 รองลงมาเป็นกรรมการมัสยิด 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.9 กรรมการหมู่บ้าน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.1 สมาชิก อบต. 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.4 พสส.,อสม. 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.3 กรรมการกลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มแม่บ้าน อื่น ๆ และ อปพร. จำนวน 7, 3, 2 และ 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.0, 1.7, 1.1, และ 0.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 1.9 แสดงการติดตามข่าวสารทางการเมือง

การติดตามข่าวสารการเมือง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เคยเลย	4	1.1
1 วัน	3	0.8
2 วัน	26	6.9
3 วัน	28	7.5
4 วัน	15	4.0
5 วัน	24	6.4
6 วัน	13	3.5
ทุกวัน	262	69.9
รวม	375	100.0

ไม่ตอบแบบสอบถาม 1 ราย

จากตารางที่ 1.9 ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 375 คน ส่วนใหญ่ติดตามข่าวสารทางการเมืองทุกวัน คือจำนวน 262 คน คิดเป็นร้อยละ 69.9 จึงพอสรุปได้ว่าชาวมุสลิมมีความสนใจทางการเมืองในระดับที่สูงมาก

ส่วนที่ 2 ความไว้วางใจทางการเมืองต่อระบบการเมือง

ในการวิจัยความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนต่อระบบการเมืองในที่นี้ ผู้ศึกษาได้นำเอาแนวคิดของ William A. Gamson ที่ได้แบ่งความไว้วางใจทางออกเป็น 3 ระดับคือ ความไว้วางใจต่อผู้มีอำนาจทางการเมือง ความไว้วางใจต่อระบบการเมืองการปกครอง และความไว้วางใจต่อประชาคมการเมือง ในการศึกษาความไว้วางใจทางการเมืองของชาวมุสลิมในพื้นที่อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส นั้น มีผลการวิจัยแต่ละระดับดังต่อไปนี้

1) ความไว้วางใจต่อผู้มีอำนาจทางการเมือง (Political Authority)

ผู้มีอำนาจทางการเมือง คือ บุคคล หรือคณะบุคคลที่บริหารประเทศ เช่น รัฐบาล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้พิพากษา ตลอดจนข้าราชการอื่น ๆ เช่น ตำรวจ ฝ่ายปกครอง เป็นต้น

ในการวิจัยความไว้วางใจทางการเมืองต่อผู้มีอำนาจทางการเมืองนี้ ผู้ศึกษาต้องการทราบถึงความรู้สึกรักของชาวมุสลิมในพื้นที่ศึกษามีต่อผู้มีอำนาจทางการเมืองดังกล่าวอย่างไร ซึ่งจะมีผลต่อการสนับสนุนการทำงานของผู้มีอำนาจทางการเมืองเหล่านี้ต่อไป โดยผู้มีอำนาจทางการเมืองในที่นี้ ได้แก่ รัฐบาล นโยบายของรัฐบาลที่ นักการเมือง ส.ส. ตลอดจนถึง สจ.และสมาชิก อบต. ข้าราชการในพื้นที่ และหน่วยงานของรัฐที่อยู่ในพื้นที่ ซึ่งมีผลการวิจัยดังนี้

ตารางที่ 2.1 แสดงความไว้วางใจทางการเมืองต่อผู้มีอำนาจทางการเมือง

ประเด็น	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง	Mean	S.D.
1. รัฐบาลปัจจุบันมีความจริงใจ และตั้งใจแก้ไข ปัญหาให้กับประชาชน	63 (16.8)	166 (44.1)	87 (23.1)	46 (12.2)	14 (3.7)	3.5798	1.0245
2. รัฐบาลปัจจุบันให้ความสนใจและจริงใจใน การแก้ไขปัญหา จชต.	59 (15.7)	190 (50.7)	79 (21.1)	32 (8.5)	15 (4.0)	3.6560	0.9765
3. นโยบายการพัฒนาของรัฐ ทำให้ความเป็น อยู่ของท่านและหมู่บ้านดีขึ้น	52 (13.8)	178 (47.3)	99 (26.3)	35 (9.3)	12 (3.2)	3.5931	0.9476
4. บุคคลในรัฐบาลและนักการเมืองเป็นผู้ที่มี ความน่าเชื่อถือ ไว้วางใจได้	27 (7.2)	114 (30.3)	177 (47.1)	53 (14.1)	5 (1.3)	3.2793	0.8417
5. ส.ส., ส.จ. สท. และ สมาชิก อบต. สามารถ ช่วยเหลือท่านได้	61 (16.2)	225 (59.8)	79 (21.0)	9 (2.4)	2 (0.5)	3.8883	0.7105
6. ข้าราชการในพื้นที่ยังมีความห่วงใยต่อผล ประโยชน์ของประชาชน ฯ	50 (13.3)	195 (52.0)	92 (24.5)	35 (9.3)	3 (0.8)	3.6773	0.8496
7. เจ้าหน้าที่บ้านเมือง บังคับใช้กฎหมายอย่าง เท่าเทียมกันโดยไม่แบ่งแยกชนชั้นและ ศาสนา	58 (15.4)	195 (51.9)	77 (20.5)	37 (9.8)	9 (2.4)	3.6809	0.9320
8. หน่วยงานของราชการที่อยู่ในพื้นที่มีส่วน ช่วยพัฒนาหมู่บ้านเป็นอย่างมาก	62 (16.5)	206 (54.9)	74 (19.7)	32 (8.5)	1 (0.3)	3.7893	0.8279

ประเด็น	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง	Mean	S.D.
9. โครงการหรือการพัฒนาต่างๆ ของรัฐที่เข้ามาในหมู่บ้านเป็นที่ต้องการและตรงกับความต้องการของท่าน	73 (19.4)	211 (56.1)	56 (14.9)	35 (9.3)	1 (0.3)	3.8511	0.8480
10. ปัจจุบันไม่มีโครงการพัฒนาของราชการที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่และวัฒนธรรม	54 (14.4)	197 (52.5)	80 (21.3)	40 (10.7)	4 (1.1)	3.6853	0.8849

จากตารางที่ 2.1 จะเห็นได้ว่า ประชาชนมีความไว้วางใจต่อผู้มีอำนาจทางการเมืองในระดับปานกลางถึงระดับสูง โดยพิจารณาได้ตามผลการวิจัยในประเด็นต่างๆ คือ ประชาชนให้ความไว้วางใจต่อความน่าเชื่อถือและ ความไว้วางใจของบุคคลในรัฐบาลและนักการเมืองในระดับที่ต่ำสุด โดยดูจากค่า Mean = 3.2793 รองลงมาคือ ความจริงใจและความตั้งใจของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน (Mean = 3.5798) นโยบายการพัฒนารัฐบาล (Mean = 3.5931) ความสนใจและจริงจังในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ของรัฐบาล (Mean = 3.6560) ความห่วงใยต่อผลประโยชน์ประชาชนของข้าราชการในพื้นที่ (Mean = 3.6773) เจ้าหน้าที่บ้านเมืองในพื้นที่บังคับใช้กฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่แบ่งแยกชนชั้นและศาสนา (Mean = 3.6809) ไม่มีโครงการพัฒนาของราชการที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชน (Mean = 3.6853) หน่วยงานของราชการในพื้นที่การมีส่วนร่วมช่วยในการพัฒนาหมู่บ้าน (Mean = 3.7893) โครงการหรือการพัฒนาต่าง ๆ ของรัฐที่เข้ามาสู่หมู่บ้านเป็นที่ต้องการและตรงกับความต้องการของประชาชน (Mean = 3.8511) และประเด็นที่ประชาชนให้ความไว้วางใจมากที่สุดคือ ส.ส.หรือตัวแทนที่ประชาชนเลือก เช่น สมาชิก อบจ., อบต. สามารถให้ความช่วยเหลือได้ (Mean = 3.8883)

จากผลการวิจัยข้างต้นจะเห็นว่า ประชาชนในพื้นที่อำเภอระแงะมีแนวโน้มไว้วางใจต่อบทบาทรัฐบาลและนโยบายของรัฐที่มีต่อประชาชน ทั้งในภาพรวมและเฉพาะพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ อยู่ในระดับที่ต่ำสุด รองลงมาคือ ข้าราชการในพื้นที่ ในทางกลับกันจะเห็นได้ว่าประชาชนมีแนวโน้มไว้วางใจต่อผู้แทนที่เข้าเลือกเข้าไปทำหน้าที่ในสภานิติบัญญัติ ทั้งระดับชาติ (เช่น ส.ส., ส.ว.) และท้องถิ่น (สมาชิก อบจ., อบต. สมาชิกสภาเทศบาล) อยู่ในระดับที่สูงมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้แทนเหล่านี้ได้เข้ามาพบปะและช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่เป็นประจำ ไม่ว่าจะเป็นงานอะไรผู้แทนเหล่านั้นจะมาถึงจากการที่ผู้วิจัยได้พูดคุยกับสมาชิกกลุ่มเยาวชนตำบลตันหยงมัส (สัมภาษณ์, 12 มกราคม 2543) ซึ่งเป็น

กลุ่มเยาวชนที่เคยได้รับรางวัลชนะเลิศกลุ่มเยาวชนระดับภาคมาแล้ว ได้กล่าวว่า “ไม่ว่ากลุ่มจะทำอะไร ถ้าจะขอความช่วยเหลือจากผู้แทนเหล่านี้จะได้รับความช่วยเหลือ และสนับสนุนทันที ไม่ว่างประมาณ หรืออื่น ๆ” ซึ่งอาจวิเคราะห์ได้ว่าโดยปกติสังคมมุสลิมเป็นสังคมที่มีความเข้มแข็งอยู่แล้ว การเลือกผู้แทนราษฎร ระดับต่าง ๆ จะพิจารณาเลือกตัวแทนที่เป็นมุสลิมเข้าไปก่อน จะเห็นได้จากการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาครั้งที่ผ่านมา จังหวัดนราธิวาสมี สมาชิกวุฒิสภาได้ 2 คน ปรากฏว่าเป็นมุสลิมทั้ง 2 คน ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่า เขาสามารถพึ่งพาอาศัยผู้แทนเหล่านี้ได้อย่างแท้จริง ทั้งในรูปอุปถัมภ์และการเป็นตัวแทนในการรักษาผลประโยชน์ และรักษาสิทธิต่าง ๆ ของชาวมุสลิมในสถานิติบัญญัติด้วย

2) ความไว้วางใจต่อระบอบการเมืองการปกครอง

ระบอบการเมืองการปกครอง หมายถึง รูปแบบและกติกา (rules of the game) ในการจัดความต้องการให้ออกมาเป็นการตัดสินใจของระบบการเมือง เป็นตัวกำหนดว่าการกระทำใดของสมาชิกประชาคมการเมืองเป็นการกระทำที่มีความชอบธรรม ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อความชัดเจนในการวิจัยผู้วิจัยได้จำแนกรูปแบบและกติกาที่กล่าวข้างต้นให้เป็นรูปธรรม ได้แก่ การเลือกตั้งทุกระดับรัฐธรรมนูญ สิทธิและเสรีภาพทางการเมือง ระบบราชการ การมีส่วนร่วมทางการเมือง การปกครอง การได้รับความเป็นธรรมจากกระบวนการยุติธรรม เป็นต้น ซึ่งผลการวิจัยดังนี้

ตารางที่ 2.2 แสดงความไว้วางใจทางการเมืองต่อระบอบการเมืองการปกครอง

ประเด็น	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง	Mean	S.D.
1. การเลือกตั้งทุกระดับสามารถแก้ไข ปัญหาของท่านและชุมชนได้	29 (7.7)	161 (42.8)	142 (37.8)	43 (11.4)	1 (0.3)	3.4628	0.8058
2. การเลือกตั้งทำให้ท่านมีสิทธิมีส่วน ร่วมในการปกครองประเทศมากขึ้น	99 (26.3)	221 (58.8)	46 (12.2)	9 (2.4)	1 (0.3)	4.0851	0.7067
3. รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน (2540) มี ส่วนช่วยแก้ไขปัญหาคาความเดือน ร้อนของท่านได้	58 (15.4)	210 (55.9)	81 (21.5)	22 (5.9)	5 (1.3)	3.7819	0.8232

ประเด็น	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	Mean	S.D.
4. ท่านมีสิทธิและเสรีภาพอย่างมาก ภายใต้การเมืองฯ ของไทยปัจจุบัน	74 (19.7)	235 (62.7)	47 (12.5)	18 (4.8)	1 (0.3)	3.9680	0.7342
5. ภายใต้การเมืองการปกครองใน ปัจจุบันท่านได้รับความเป็นธรรม การช่วยเหลือ ดูแลอย่างเสมอภาค	44 (11.7)	219 (58.2)	84 (22.3)	23 (6.1)	6 (1.6)	3.7234	0.8087
6. ท่านรู้สึกพึงพอใจอย่างมากเมื่อลูก หลานได้รับราชการ	167 (44.7)	180 (48.1)	21 (5.6)	4 (1.1)	2 (0.5)	4.3529	0.6858
7. ระบบราชการปัจจุบันมีประสิทธิภาพ และเป็นที่ยิ่งของท่านได้	44 (11.7)	208 (55.5)	101 (26.9)	21 (5.6)	1 (0.3)	3.7280	0.7498
8. ระบบการเมืองฯ ในปัจจุบันทำให้ ท่านมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น	60 (16.0)	235 (62.5)	72 (19.1)	9 (2.4)	-	3.9202	0.6645
9. การเลือกตั้ง สมาชิก อบต. หรือ สท. ทำให้ท่านมีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมใน การบริหารท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น	88 (23.4)	221 (58.8)	51 (13.6)	12 (3.2)	4 (1.1)	4.0027	0.7711
10. ฝ่ายปกครอง ตำรวจ และศาลยุติ ธรรม สามารถเป็นที่ยิ่งของท่านและให้ ความเป็นธรรมกับท่านได้เสมอ	52 (13.8)	213 (56.6)	85 (22.6)	18 (4.8)	8 (2.1)	3.7527	0.8295

จากตารางที่ 2.2 จะเห็นได้ว่าประชาชนมีความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อระบอบการเมืองการปกครองในระดับปานกลางถึงสูง โดยให้ความไว้วางใจในประเด็นการเลือกตั้งทุกระดับสามารถแก้ปัญหของประชาชนและชุมชนได้ในระดับที่ต่ำสุด (Mean = 3.4628) รองลงมาคือภายใต้การเมืองการปกครองปัจจุบันได้รับความเป็นธรรม การช่วยเหลือและดูแลอย่างเสมอภาค (Mean = 3.7234) ระบบราชการปัจจุบันมีประสิทธิภาพและสามารถเป็นที่ยิ่งของประชาชนได้ (Mean = 3.7280) ฝ่ายปกครอง ตำรวจ และศาล สามารถเป็นที่ยิ่งและให้ความเป็นธรรมกับประชาชนได้เสมอ (Mean = 3.7527) รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน (พ.ศ.2540) มีส่วนช่วยแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนของประชาชนได้ (Mean = 3.7819) ระบอบการเมืองการปกครองในปัจจุบันทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองได้มากขึ้น (Mean = 3.9202) ประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพอย่างมากภายใต้ระบอบการเมืองการ

ปกครองของไทยปัจจุบัน (Mean = 3.9680) การเลือกตั้งสมาชิก อบต.หรือ สมาชิกสภาเทศบาล ทำให้มีโอกาเข้าไปมีส่วนร่วมการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น (Mean = 4.0027) การเลือกตั้งทำให้ประชาชนมีสิทธิมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศมากยิ่งขึ้น (Mean = 4.0851) และประเด็นที่ให้ความไว้วางใจมากที่สุดคือ รู้สึกพึงพอใจมากเมื่อลูกหลานได้รับราชการ (Mean = 4.3529)

จากผลการวิจัยข้างต้นจะเห็นได้ว่า ประเด็นการเลือกตั้งทุกระดับสามารถแก้ไขปัญหาของประชาชนได้ เป็นประเด็นที่ประชาชนมีแนวโน้มไว้วางใจต่ำสุด รองลงมาคือ ระบบการเมืองปัจจุบันในการให้ความช่วยเหลือและดูแลอย่างเสมอภาค ประสิทธิภาพและความสามารถเป็นที่พึงได้ของระบบราชการ เป็นประเด็นรองลงมา ในทางกลับกันประเด็นที่ให้ความไว้วางใจมากที่สุดคือ ความพึงพอใจที่ลูกหลานได้รับราชการ และการได้เข้าไปมีส่วนร่วมในทางการเมืองผ่านระบบการเลือกตั้ง สิ่งเหล่านี้เป็นความต้องการของชาวมุสลิมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคได้อย่างแท้จริง เป็นข้อเรียกร้องที่เคยมีมาตั้งแต่อดีต เพราะข้าราชการส่วนใหญ่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคได้ส่วนใหญ่เป็นชาวพุทธและเป็นคนต่างถิ่น ชาวมุสลิมมีโอกาสน้อยมาก ทั้งนี้เนื่องจาก การจำกัดด้วยคุณวุฒิทางการศึกษาดังนั้น การที่บุตรหลานชาวมุสลิมได้เข้ามารับข้าราชการ และการได้มีโอกาสเข้าไปบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) สภาเทศบาล หรือ อบต. จึงเป็นการสนองตอบความต้องการของชาวมุสลิมในระดับหนึ่ง และมีผลต่อความไว้วางใจทางการเมืองที่เพิ่มขึ้นด้วย

3. ความไว้วางใจทางการเมืองต่อประชาคมการเมือง

ประชาคมการเมือง คือ การที่คนอยู่ร่วมกันโดยยอมรับเป็นพวกเดียวกัน มีแนวโน้มที่จะร่วมมือร่วมใจกันแก้ไขปัญหาอันเกิดจากความต้องการต่าง ๆ ด้วยสันติวิธี โดยทั่วไปเรามักจะนึกถึงชาติว่าเป็นประชาคมการเมืองชนิดหนึ่ง การอยู่ร่วมกันเป็นชาติของคนที่มีนิกายศาสนาต่างกัน มีชาติพันธุ์ต่างกัน เป็น ไทย จีน และแขก เป็นต้น ในการวิจัยครั้งนี้ ประชาคมการเมือง นอกจากหมายถึงคนที่เป็นคนไทยที่อยู่ในประเทศไทยทั่วไปแล้ว ยังหมายถึง คนที่อยู่ในพื้นที่อำเภอระแงะ ทั้งนิกายศาสนาเดียวกัน หรือต่างศาสนาด้วย ผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.3 แสดงความไว้วางใจทางการเมืองต่อประชากรการเมือง

ประเด็น	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง	Mean	S.D.
1. การมีเพื่อนบ้านเป็นคนต่างศาสนา ไม่ เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิต	52 (13.8)	255 (67.8)	50 (13.3)	16 (4.3)	3 (0.8)	3.8963	0.7098
2. เมื่อต้องทำกิจกรรมร่วมกับคนนับถือต่าง ศาสนา ถ้าเป็นกิจกรรมที่ไม่ขัดหลัก ศาสนา ท่านเข้าร่วมทุกครั้ง	60 (16.0)	264 (70.4)	39 (10.4)	10 (2.7)	2 (0.5)	3.9867	0.6478
3. มีคนต่างศาสนาในหมู่บ้าน ไม่มีผลต่อ การแตกแยกความสามัคคี	51 (13.6)	264 (70.2)	47 (12.5)	14 (3.7)	-	3.9362	0.6376
4. เพื่อนบ้านมีความรักใคร่ เป็นที่พึ่งพา อาศัย คอยช่วยเหลือกันเป็นอย่างดี	67 (17.9)	268 (71.5)	32 (8.5)	8 (2.1)	-	4.0507	0.5897
5. ภายในหมู่บ้านมีความปลอดภัย เดิน ทางได้แม้เวลาค่ำคืน	68 (18.1)	211 (59.1)	68 (18.1)	25 (6.6)	4 (1.1)	3.8351	0.8355
6. เมื่อมีการเลือกตั้ง ท่านไม่คำนึงว่าผู้ที่ ผ่านเลือกนั้นจะนับถือศาสนาใด	80 (21.3)	241 (64.3)	44 (11.7)	8 (2.1)	2 (0.5)	4.0373	0.6811
7. ผู้นำที่เป็นคนต่างศาสนาไม่เป็นปัญหาต่อ ความเป็นอยู่ของคนในหมู่บ้าน	47 (12.5)	242 (64.4)	59 (15.7)	27 (7.2)	1 (0.3)	3.8165	0.7489
8. ชาวมุสลิมที่จบการศึกษาจากสถาบัน การศึกษาที่เป็นของรัฐ เมื่อมาอยู่ในหมู่ บ้านหรือรับราชการในพื้นที่ เป็นผู้ที่ สามารถพัฒนาท้องถิ่นอย่างมาก	128 (34.0)	213 (56.6)	34 (9.0)	1 (0.3)	-	4.2447	0.6186
9. การที่บุตรหลานต้องเรียนกับคนต่าง ศาสนา ไม่ทำให้การยึดมั่นในวัฒนธรรม และประเพณีอิสลามลดลง	76 (20.2)	217 (57.7)	52 (13.8)	28 (7.4)	3 (0.8)	3.8910	0.8367
10. ปัจจุบันนี้ท่านสามารถทำอะไรก็ได้ใน ประเทศไทยเช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่าง ศาสนา	113 (30.1)	211 (56.1)	35 (9.3)	11 (2.9)	6 (1.6)	4.1011	0.8036

จากตารางที่ 2.3 จะเห็นได้ว่าประชาชนชาวมุสลิมในพื้นที่อำเภอระแงะ มีแนวโน้มไว้วางใจทางการเมืองต่อประชาคมการเมืองในระดับที่สูงมาก โดยประเด็นที่ให้ความไว้วางใจต่ำที่สุดคือ ถ้ามีผู้นำที่เป็นคนต่างศาสนาก็ไม่เป็นปัญหาต่อความเป็นอยู่ของคนในหมู่บ้าน (Mean = 3.8165) รองลงมาคือภายในหมู่บ้านมีความมั่นคงปลอดภัย สามารถไปไหนมาไหนได้แม้เวลายามค่ำคืน (Mean = 3.8351) การที่บุตรหลานเรียนหนังสือกับคนต่างศาสนา ไม่ทำให้การยึดมั่นในวัฒนธรรมและประเพณีลดลง (Mean = 3.8910) การมีเพื่อนบ้านเป็นคนต่างศาสนาไม่เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิต (Mean = 3.8963) ในหมู่บ้านมีคนต่างศาสนาอาศัยอยู่ไม่มีผลต่อความแตกแยกความสามัคคีของคนในหมู่บ้าน (Mean = 3.9362) เมื่อมีกิจกรรมที่ต้องร่วมทำกับคนต่างศาสนา ถ้าเป็นกิจกรรมที่ไม่ผิดหลักศาสนา จะเข้าร่วมด้วย (Mean = 3.9867) เมื่อมีการเลือกตั้ง เลือกไม่คำนึงว่าผู้ที่จะเลือกนั้นนับถือศาสนาใด (Mean = 4.0373) เพื่อนบ้านมีความรักใคร่ เป็นที่พึ่งพาอาศัย และคอยช่วยเหลือกันเป็นอย่างดี (Mean = 4.0507) ปัจจุบันนี้สามารถทำอะไรก็ได้ในประเทศไทย เช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา (Mean = 4.1011) และชาวมุสลิมที่จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาที่เป็นของรัฐ เมื่อมาอยู่ในหมู่บ้านหรือรับราชการในพื้นที่ เป็นผู้ที่สามารถพัฒนาท้องถิ่นอย่างมาก เป็นประเด็นที่ให้ความไว้วางใจสูงสุด (Mean = 4.2447)

จากผลการวิจัย จะเห็นได้ว่าชาวมุสลิมในพื้นที่อำเภอระแงะ มีความไว้วางใจทางการเมืองต่อประชาคมทางการเมืองในระดับสูง โดยให้ความไว้วางใจในประเด็นชาวมุสลิมที่จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาที่เป็นของรัฐ เมื่อมาอยู่ในหมู่บ้านหรือรับราชการในพื้นที่ เป็นผู้ที่สามารถพัฒนาท้องถิ่นเป็นอย่างมาก รองลงมาคือปัจจุบันนี้สามารถทำอะไรก็ได้ในประเทศไทย เช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา เพื่อนบ้านมีความรักใคร่ สามัคคี เป็นที่พึ่งพาอาศัย และคอยช่วยเหลือกันเป็นอย่างดี เป็นต้น ซึ่งพอสรุปได้ว่าความแตกต่างกันของคนในพื้นที่ไม่มีปัญหาหรืออุปสรรคอันใด

4. เปรียบเทียบความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนทั้ง 3 ระดับ

จากผลการวิจัยความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนทั้ง 3 ระดับ จะเห็นได้ว่าประชาชนมีความไว้วางใจทางการเมืองในแต่ละระดับและแต่ละประเด็นในระดับต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน ในตารางต่อไปนี้จะเปรียบเทียบให้เห็นระดับความไว้วางใจที่แตกต่างกันของระดับ ดังนี้

ตารางที่ 2.4 แสดงการเปรียบเทียบระดับความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนทั้ง 3 ส่วน

ความไว้วางใจทางการเมือง	Min	Max	Mean	S.D.
ผู้มีอำนาจทางการเมือง	1.70	5.00	3.6653	0.6057
ระบอบการเมืองการปกครอง	2.00	5.00	3.8802	0.4509
ประชาคมการเมือง	2.40	5.00	3.9772	0.4267

จากตาราง 2.4 ประชาชนมีความไว้วางใจทางการเมืองต่อประชาคมการเมืองสูงสุด (Mean = 3.9772) รองลงมา คือ ระบอบการเมืองการปกครอง (Mean = 3.8802) และมีความไว้วางใจทางการเมืองต่ำสุดต่อ ผู้มีอำนาจทางการเมือง (Mean = 3.6653)

ส่วนที่ 3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับความไว้วางใจทางการเมือง

ตารางที่ 3.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความไว้วางใจทางการเมือง

ระดับการศึกษา	Mean	S.D.	จำนวน
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	112.7674	12.2241	86
มัธยมศึกษา	117.0506	11.1913	158
สูงกว่ามัธยมศึกษา	114.5868	12.7198	121
รวม	115.2247	12.0525	365

$F = 3.829$ d.f. = 2 Sig. = 0.023

จากตารางที่ 3.1 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 365 ราย แยกเป็น ผู้จบการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา 86 ราย มัธยมศึกษา 158 ราย และสูงกว่ามัธยมศึกษา 121 ราย มีทัศนคติทางการเมืองของทุกกลุ่ม การศึกษาต่อความไว้วางใจทางการเมือง เท่ากับ 115.2247 และมีทัศนคติในแต่ละระดับ เท่ากับ 112.7674, 117.0506 และ 114.5868 ตามลำดับ

ค่า Sig. = 0.023 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความไว้วางใจทางการเมืองโดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่ระดับการศึกษาสูงมีแนวโน้มไว้วางใจทางการเมืองสูงกว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับต่ำ

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ระดับการศึกษาที่สูงขึ้นทำให้ชาวมุสลิมได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่หลากหลายมากขึ้น นอกเหนือจากความรู้ที่ได้จากระบบการศึกษาในโรงเรียน ทำให้การมองสังคม ปัญหาต่าง ๆ อย่างเข้าใจและเปิดกว้างมากกว่ายิ่งขึ้น

ตารางที่ 3.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับความไว้วางใจทางการเมือง

สถานศึกษา	Mean	S.D.	รวม
โรงเรียนปอเนาะ	112.3818	13.0717	55
โรงเรียนรัฐบาล	116.7799	11.6808	209
รวม	115.8636	12.0911	264

$F = 5.868$ d.f. = 1 Sig. = 0.016

จากตารางที่ 3.2 ผู้ตอบแบบสอบถาม 264 ราย แยกเป็น ผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะหรือโรงเรียนสอนศาสนาเอกชน 55 ราย และผู้ที่เรียนจากโรงเรียนของรัฐบาล 209 ราย มีทัศนคติต่อระบบการเมือง เท่ากับ 115.8636 มีทัศนคติแต่ละกลุ่ม เท่ากับ 112.3818 และ 116.7799 ตามลำดับ

ค่า Sig. = 0.016 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับความไว้วางใจทางการเมืองต่อระบบการเมืองโดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล มีแนวโน้มไว้วางใจทางการเมืองสูงกว่า ผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะหรือโรงเรียนสอนศาสนาเอกชน

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การเรียนในระบบโรงเรียนของรัฐบาลนั้น ผู้เรียนได้รับการกล่อมเกลาทางการเมืองเรียนรู้ระบบการเมืองการปกครองไทย ผ่านระบบการเรียนการสอนในโรงเรียน ทำให้มีความเข้าใจในระบบการเมืองไทยมากยิ่งขึ้น และมีผลต่อความไว้วางใจทางการเมืองที่สูงกว่าโรงเรียนปอเนาะ ซึ่งจะสอนแต่เรื่องศาสนา เป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ในโรงเรียนรัฐบาลประกอบด้วยบุคคลที่หลากหลาย ที่ต่างศาสนา ทำให้มีความคุ้นเคยกับสภาพสังคมที่แตกต่างไปจากตน

ตารางที่ 3.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการมีตำแหน่งในหมู่บ้านกับความไว้วางใจทางการเมือง

ตำแหน่ง	Mean	S.D.	รวม
มี/เคยมีตำแหน่ง	116.9706	11.2463	170
ไม่มีตำแหน่ง	113.5635	12.7884	197
รวม	115.1417	12.2015	367

$F = 7.237$ d.f. = 1 Sig. = 0.007

จากตารางที่ 3.3 ผู้ตอบแบบสอบถาม 367 ราย แยกเป็น ผู้มีตำแหน่งในหมู่บ้าน 170 ราย และผู้ไม่มีตำแหน่ง 197 คน มีทัศนคติต่อระบบการเมือง เท่ากับ 115.1417 มีทัศนคติแต่ละกลุ่ม เท่ากับ 116.9706 และ 113.5635 ตามลำดับ

ค่า Sig. = 0.007 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการมีตำแหน่งในหมู่บ้านกับความไว้วางใจทางการเมือง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้มีตำแหน่งในหมู่บ้านมีแนวโน้มไว้วางใจทางการเมืองสูงกว่า ผู้ไม่มีตำแหน่ง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ที่มีตำแหน่งในหมู่บ้าน มีความใกล้ชิดกับระบบการเมืองโดยรวมมากกว่า ต้องพบปะ สัมพันธ์กับข้าราชการในพื้นที่ที่ใกล้ชิดกว่า รวมถึงต้องเข้าถึงประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ในการให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ หรือขอความร่วมมือในการทำกิจกรรมในฐานะสมาชิกของกลุ่ม

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับความไว้วางใจทางการเมืองต่อผู้มีอำนาจทางการเมือง ระบบการเมืองการปกครอง และประชาคมการเมือง

ตารางที่ 4.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับความไว้วางใจทางการเมืองต่อประชาคมการเมือง

อายุ	Mean	S.D.	รวม
ไม่เกิน 25 ปี	39.0000	5.0604	52
26-45 ปี	39.7699	4.2842	239
46-65 ปี	40.5263	3.5269	76
66 ปีขึ้นไป	35.0000	2.6458	3
รวม	39.7784	4.2814	370

F = 2.625 d.f. = 3 Sig. = 0.050

จากตารางที่ 4.1 ผู้ตอบแบบสอบถาม 370 ราย แยกเป็น ผู้มีอายุไม่เกิน 25 ปี 52 ราย อายุ 26-45 ปี 239 ราย อายุ 46-65 ปี 76 ราย และอายุ 66 ปี ขึ้นไป 3 ราย มีทัศนคติความไว้วางใจทางการเมืองต่อประชาคมการเมือง เท่ากับ 39.7784 โดยมีทัศนคติความไว้วางใจทางการเมืองต่อประชาคมการเมืองแต่ละกลุ่มอายุ คือ 39.0000, 39.7699, 40.5263 และ 35.0000 ตามลำดับ

ค่า Sig. = 0.050 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความไว้วางใจทางการเมืองต่อประชาคมการเมือง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้มีอายุสูงกว่า มีแนวโน้มไว้วางใจทางการเมืองต่อประชาคมการเมืองสูงกว่า ผู้มีอายุที่ต่ำกว่า

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้ที่มีอายุน้อยกว่ามีเหตุผลในการคิด พิจารณาในเรื่องต่าง ๆ มากกว่า เนื่องจากมีประสบการณ์ การดำเนินชีวิตร่วมกับคนอื่นในสังคมระยะเวลาที่นานกว่าด้วยเป็นส่วนหนึ่ง อีกประการหนึ่งคนที่มีอายุน้อยกว่านั้นอาจจะอาศัยอยู่ในชุมชนนั้นมาเป็นเวลานานจนไม่รู้สึกรู้ว่ามีความแปลกแยกไปจากคนอื่นในสังคม ส่วนคนที่อายุน้อยกว่า อาจจะไปเจอกับสภาพสังคมภายนอกแล้วมีผลกระทบต่อความคิด ทำให้เกิดความแปลกแยกในสังคมกับคนอื่นที่ไม่ใช่กลุ่มของตนได้

ตารางที่ 4.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความไว้วางใจทางการเมือง
ต่อระบอบการเมืองการปกครอง

ระดับการศึกษา	Mean	S.D.	รวม
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	37.7241	4.8072	87
มัธยมศึกษา	39.4348	4.2083	161
สูงกว่ามัธยมศึกษา	38.8618	4.2587	123
รวม	38.8437	4.4110	371

$F = 4.325$ d.f. = 2 Sig. = 0.014

จากตารางที่ 4.2 ผู้ตอบแบบสอบถาม 371 ราย แยกเป็น ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา 87 ราย ระดับมัธยมศึกษา 161 ราย และระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา 123 ราย โดยมีระดับความไว้วางใจทางการเมืองต่อประชาคมการเมือง เท่ากับ 38.8437 ซึ่งแยกตามกลุ่มระดับการศึกษา คือ 37.7241, 39.4348 และ 38.8618 ตามลำดับ

ค่า Sig. = 0.014 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความไว้วางใจทางการเมืองต่อระบอบการเมืองการปกครอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงมีแนวโน้มไว้วางใจทางการเมืองต่อระบอบการเมืองการปกครอง สูงกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำ

ทั้งนี้เนื่องจาก การศึกษาที่ต่างระดับกันของประชาชน ทำให้การรับรู้เหตุผลทางการเมือง การกล่อมเกลາทางการเมืองในระดับต่างกันด้วย โดยผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงย่อมมีโอกาสผ่านการเรียนรู้ทางการเมือง และการกล่อมเกลาทางการเมืองในสถานศึกษามากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ นอกจากนี้แล้ว ผู้ที่มีความรู้ มีระดับการศึกษาสูงส่วนหนึ่งทำงานในระบบราชการ ดังนั้นสถานภาพทางสังคมที่สัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคน มีผลต่อความเห็นทางการเมืองที่แตกต่างกันด้วย การที่เป็นคนที่มีระดับการศึกษาสูง และอยู่ในระบบราชการย่อมที่จะมีความไว้วางใจทางการเมืองในทางบวกอยู่เป็นธรรมดา

ตารางที่ 4.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความไว้วางใจทางการเมือง
ต่อประชากรการเมือง

ระดับการศึกษา	Mean	S.D.	รวม
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	38.7727	3.9296	88
มัธยมศึกษา	40.1667	4.1662	162
สูงกว่ามัธยมศึกษา	40.0165	4.4981	121
รวม	39.7871	4.2510	371

$F = 3.370$ d.f. = 2 Sig. = 0.035

จากตารางที่ 4.3 ผู้ตอบแบบสอบถาม 371 ราย แยกเป็น ผู้มีการศึกษต่ำกว่ามัธยมศึกษา 88 ราย มัธยมศึกษา 162 ราย และสูงกว่ามัธยมศึกษา 121 ราย โดยมีระดับความไว้วางใจทางการเมืองต่อประชากรการเมือง เท่ากับ 39.7871 แยกตามกลุ่มระดับการศึกษา คือ 38.7727, 40.1667 และ 40.0165 ตามลำดับ

ค่า Sig. = 0.035 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความไว้วางใจทางการเมืองต่อประชากรเมือง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้มีการศึกษาสูง มีแนวโน้มไว้วางใจทางการเมืองต่อประชากรเมืองในระดับที่สูงกว่าผู้มีการศึกษาค่ำ

ทั้งนี้อาจเนื่องจาก ผู้มีการศึกษาสูง ได้มีโอกาสไปพบปะ สังสรรค์กับบุคคลภายนอกที่หลากหลายที่ต่างศาสนา และวัฒนธรรม ทั้งในสถาบันการศึกษา สถานที่ทำงาน และสถาบันทางสังคมอื่น ๆ ทำให้มีความเข้าใจสภาพสังคม ความแตกต่างของคนในสังคม สามารถอาศัยอยู่อาศัยร่วมกับคนอื่นที่มีความแตกต่างกันได้อย่างดี

ตารางที่ 4.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับความไว้วางใจทางการเมือง
ต่อผู้มีอำนาจทางการเมือง

สถานที่เรียน	Mean	S.D.	รวม
โรงเรียนปอเนาะ	35.4737	6.2738	57
โรงเรียนรัฐบาล	37.3396	5.9578	212
รวม	36.9442	6.0625	269

$F = 4.308$ d.f. = 1 Sig. = 0.039

จากตารางที่ 4.4 ผู้ตอบแบบสอบถาม 269 คน แยกเป็น เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 57 ราย เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล 212 ราย โดยมีระดับความไว้วางใจทางการเมืองต่อผู้มีอำนาจทางการเมือง เท่ากับ 36.9442 แยกตามกลุ่มคือ 35.4737 และ 37.3396 ตามลำดับ

ค่า Sig. = 0.039 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียน กับความไว้วางใจทางการเมืองต่อผู้มีอำนาจทางการเมือง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล มีแนวโน้มไว้วางใจทางการเมือง ต่อผู้มีอำนาจทางการเมืองสูงกว่า ผู้ที่เรียนจากโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามหรือโรงเรียนปอเนาะ

ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลได้รับการกล่อมเกลาทางการเมืองผ่านระบบการศึกษาในสถาบันการศึกษาของรัฐในระดับหนึ่งแล้ว และส่วนใหญ่การศึกษาในสถาบันการศึกษาของรัฐ ไม่ค่อยมีการพูดถึงปัญหาของผู้มีอำนาจทางการเมืองมากนัก ซึ่งในโรงเรียนปอเนาะบางครั้งอาจมีการกล่าวถึงเรื่องนี้ด้วย เนื่องมาจากเหตุการณ์ในอดีตเป็นส่วนหนึ่ง

ตารางที่ 4.5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับความไว้วางใจทางการเมือง

ต่อประชากรการเมือง

สถานที่เรียน	Mean	S.D.	รวม
โรงเรียนปอเนาะ	38.3684	5.3306	57
โรงเรียนรัฐบาล	40.4198	3.7528	212
รวม	39.9851	4.2108	269

F = 11.062 d.f. = 1 Sig. = 0.001

จากตารางที่ 4.5 ผู้ตอบแบบสอบถาม 269 ราย แยกเป็น เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 57 ราย และเรียนจากโรงเรียนรัฐบาล 212 ราย โดยมีระดับความไว้วางใจทางการเมืองต่อประชากรการเมือง เท่ากับ 39.9851 แยกตามกลุ่มคือ 38.3684 และ 40.4196 ตามลำดับ

ค่า Sig. = 0.001 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียน กับความไว้วางใจทางการเมืองต่อประชากรการเมือง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล มีแนวโน้มไว้วางใจทางการเมืองต่อประชากรการเมืองสูงกว่าผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ

ทั้งนี้อาจเนื่องจาก การเรียนในโรงเรียนรัฐบาลทำให้มีการพบปะกับคนต่างศาสนาอยู่เป็นประจำทุกวัน ทั้งที่เป็นครูและเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ความรู้สึกแตกต่างจึงไม่ค่อยมี

ตารางที่ 4.6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการมีตำแหน่งในหมู่บ้านกับความไว้วางใจ

ต่อผู้มีอำนาจทางการเมือง

ตำแหน่ง	Mean	S.D.	รวม
มี/เคยมี	37.5698	5.6497	172
ไม่เคยมี	35.8650	6.2940	200
รวม	36.6532	6.0568	372

$F = 7.453$ d.f. = 1 Sig. = 0.007

จากตารางที่ 4.6 ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 372 ราย แยกเป็น ผู้ตำแหน่งในหมู่บ้าน 172 ราย และผู้ไม่มีตำแหน่ง 200 ราย โดยมีระดับความไว้วางใจทางการเมืองต่อผู้มีอำนาจทางการเมือง เท่ากับ 36.6532 แยกตามกลุ่มคือ 37.5698 และ 35.8650 ตามลำดับ

ค่า Sig. = 0.007 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการมีตำแหน่งกับความไว้วางใจทางการเมืองต่อผู้มีอำนาจทางการเมือง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้มีตำแหน่งในหมู่บ้าน มีแนวโน้มไว้วางใจทางการเมืองต่อผู้มีอำนาจทางการเมืองที่สูงกว่า ผู้ไม่มีตำแหน่ง

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การมีตำแหน่งนั้น ทำให้ต้องเกี่ยวข้องกับผู้มีอำนาจทางการเมืองตามตำแหน่งหน้าที่อยู่แล้ว ดังนั้น ผู้ใหญ่บ้าน หรือสมาชิก อบต. ถ้ามองอีกแง่หนึ่งก็ผู้มีอำนาจทางการเมืองในหมู่บ้านและบางครั้งก็ยังเป็นที่เกรงใจของบรรดาผู้มีอำนาจทางการเมืองที่เป็นข้าราชการเสียด้วยซ้ำ เพราะการทำงานในพื้นที่ของข้าราชการต้องอาศัยผู้นำของหมู่บ้านเหล่านี้ในการทำงาน

ตารางที่ 4.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการมีตำแหน่งในหมู่บ้านกับความไว้วางใจทางการเมือง ต่อระบบการเมืองการปกครอง

ตำแหน่ง	Mean	S.D.	รวม
มี/เคยมี	39.3006	4.4983	173
ไม่เคยมี	38.3700	4.4848	200
รวม	38.8016	4.5090	373

$F = 3.983$ d.f. = 1 Sig. = 0.047

จากตารางที่ 4.7 ผู้ตอบแบบสอบถาม 373 ราย แยกเป็น ผู้มีตำแหน่งในหมู่บ้าน 173 ราย และผู้ไม่มีตำแหน่ง 200 ราย โดยมีระดับความไว้วางใจทางการเมืองต่อระบอบการเมืองการปกครอง เท่ากับ 38.8016 แยกตามกลุ่มคือ 39.3006 และ 38.3700 ตามลำดับ

ค่า Sig. = 0.047 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการผู้มีตำแหน่ง กับความไว้วางใจทางการเมืองต่อระบอบการเมืองการปกครอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้มีตำแหน่งทางสังคมในหมู่บ้านมีแนวโน้มไว้วางใจทางการเมืองต่อระบอบการเมืองการปกครอง สูงกว่าผู้ไม่มีตำแหน่ง

ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้มีตำแหน่งในหมู่บ้าน ส่วนหนึ่งก็อยู่ในระบอบการเมืองการปกครองของไทยอยู่แล้ว และเป็นกลไกของระบอบการปกครองด้วย เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น และอีกประการหนึ่งผู้มีตำแหน่งทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่สนใจการเมืองและเข้าใจระบอบการเมืองการปกครองได้ดีกว่าผู้ไม่มีตำแหน่ง สถานภาพดังกล่าวจึงมีผลต่อทัศนคติทางการเมืองด้วย

ส่วนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม กับความไว้วางใจทางการเมืองในประเด็นต่าง ๆ

ตารางที่ 5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับ ความจริงใจและความตั้งใจของรัฐบาล

ในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

ความจริงใจและตั้งใจของรัฐบาล ในการแก้ไขปัญหาของประชาชน	ชาย	หญิง	รวม
เห็นด้วย	155 (82.9)	74 (72.5)	229 (79.2)
ไม่เห็นด้วย	32 (17.1)	28(27.5)	60 (20.8)
รวม	187 (100.0)	102 (100.0)	289(100.0)

Chi-Square = 4.288, d.f. = 1, Sig. = 0.038

จากตารางที่ 5.1 ผู้ที่เห็นด้วยว่า รัฐบาลมีความจริงใจและตั้งใจในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน 229 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.2 แยกเป็นเพศชาย 155 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.9 เพศหญิง 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.5

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า รัฐบาลมีความจริงใจและตั้งใจในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.8 แยกเป็นเพศชาย 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.1 เพศหญิง 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.5

ค่า Sig. = 0.038 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความจริงใจและความตั้งใจของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาของประชาชน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเพศชายมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับคนในหมู่บ้านมีความรักใคร่สามัคคี การพึ่งพาอาศัย และการช่วยเหลือกัน

คนในหมู่บ้านมีความรักใคร่สามัคคีและช่วยเหลือกัน	ชาย	หญิง	รวม
เห็นด้วย	222 (99.1)	113 (95.0)	335 (97.7)
ไม่เห็นด้วย	2 (0.9)	6(5.6)	8 (2.3)
รวม	224(100.0)	119 (100.0)	343 (100.0)

Chi-Square = 5.873, d.f. = 1, Sig. = 0.018

จากตารางที่ 5.2 ผู้ที่เห็นด้วยว่า คนในหมู่บ้านมีความรักใคร่สามัคคี และช่วยเหลือกัน 335 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.7 แยกเป็นเพศชาย 222 ราย คิดเป็นร้อยละ 99.1 เพศหญิง 113 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.0

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า คนในหมู่บ้านมีความรัก สามัคคีและช่วยเหลือกัน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.3 แยกเป็น เพศชาย 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.9 และเพศหญิง 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.6

ค่า Sig. = 0.018 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความรักใคร่สามัคคีและช่วยเหลือกันของคนในหมู่บ้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเพศชายมีแนวโน้มเชื่อว่าคนในหมู่บ้านมีความรักใคร่สามัคคีมากกว่าเพศหญิง

ทั้งนี้เนื่องจาก สังคมมุสลิม ผู้ชายมีโอกาสพบปะพูดคุยกับผู้อื่นได้มากกว่าผู้หญิง ขณะที่ผู้หญิงส่วนหนึ่งต้องเก็บตัวและทำงานอยู่แต่ในบ้าน สถานที่ที่ผู้ชายมีโอกาสพบปะพูดคุยกัน เช่น ร้านกาแฟ (เตออ) ภายในหมู่บ้าน มัสยิด หรือลานนกเขาขาว เป็นต้น

ตารางที่ 5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความมั่นคงปลอดภัยภายในหมู่บ้านสามารถไปไหนมาไหนได้แม้แต่เวลากลางคืน

ภายในหมู่บ้านมีความมั่นคงปลอดภัย สามารถไปไหนมาไหนได้แม้เวลากลางคืน	ชาย	หญิง	รวม
เห็นด้วย	181 (94.3)	98 (84.5)	279 (90.6)
ไม่เห็นด้วย	11 (5.7)	18 (15.5)	29 (9.4)
รวม	192 (100.0)	116 (100.0)	308 (100.0)

Chi-Square = 8.123, d.f. = 1, Sig. = 0.004

จากตารางที่ 5.3 ผู้ที่เห็นด้วยว่า ภายในหมู่บ้านมีความมั่นคงและปลอดภัย สามารถไปไหนมาไหนได้แม้เวลากลางคืน 279 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.6 แยกเป็น เพศชาย 181 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.3 เพศหญิง 98 ราย คิดเป็นร้อยละ 84.5

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับประเด็นดังกล่าว 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.4 แยกเป็น เพศชาย 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.7 เพศหญิง 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.5

ค่า Sig. = 0.004 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความมั่นคงและปลอดภัยภายในหมู่บ้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเพศชายแนวโน้มที่เชื่อมั่นว่าภายในหมู่บ้านมีความมั่นคงและปลอดภัย สามารถเดินทางไปไหนมาไหนได้แม้เวลากลางคืน มากกว่าเพศหญิง

ทั้งนี้เนื่องจาก โดยปกติแล้วความปลอดภัยของผู้หญิงในสังคมอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าผู้ชายอยู่แล้ว ยังเป็นพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่า และยังมีข่าวการก่อการร้ายอยู่ตลอดเวลา การเดินทางไปไหนมาไหนระหว่างหมู่บ้านหรือแม้ภายในหมู่บ้านเอง แม้ตอนกลางวันก็อาจเป็นอันตรายสำหรับผู้หญิง ส่วนผู้ชายนั้นดูเหมือนว่าปลอดภัยมากกว่า เพราะมีความเคยชินในพื้นที่มากกว่า สังคมมุสลิมผู้ชายจะพบปะสังสรรค์กันมากกว่าผู้หญิง ทำให้ต้องเดินทางสัญจรกันระหว่างบ้านหรือหมู่บ้านเป็นประจำ จึงเกิดความเคยชินกับพื้นที่ที่มีความรู้สึกปลอดภัยมากกว่า

ตารางที่ 5.4 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการเลือกตั้งไม่ได้คำนึงว่าคนนั้นจะนับถือศาสนาใด ขอให้เป็นผู้ที่คิดว่าสามารถเป็นตัวแทนที่ดี

ในการเลือกตั้ง ไม่ได้คำนึงว่าคนที่เลือกนั้นจะนับถือศาสนาใด	ชาย	หญิง	รวม
เห็นด้วย	206 (98.6)	115 (94.3)	321(97.0)
ไม่เห็นด้วย	3 (1.4)	7 (5.7)	10 (3.0)
รวม	209 (100.0)	122(100.0)	331 (100.0)

Chi-Square = 4.867, d.f. = 1, Sig. = 0.027

จากตารางที่ 5.4 ผู้ที่เห็นด้วยว่า ในการเลือกตั้งไม่ได้คำนึงว่าคนที่เลือกจะนับถือศาสนาใด ขอให้เป็นคนที่ดีกว่าสามารถเป็นตัวแทนที่ดีได้ 321 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.0 แยกเป็น เพศชาย 206 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.6 เพศหญิง 115 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.3

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า ในการเลือกตั้งไม่ได้คำนึงถึงการนับถือศาสนา 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.0 แยกเป็น เพศชาย 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.4 เพศหญิง 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.7

ค่า Sig. = 0.027 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการพิจารณาเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเพศชาย มีแนวโน้มไม่ได้คำนึงว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้นั้นจะเป็นผู้ที่นับถือศาสนาใดมากกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 5.5 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความสามารถที่จะทำอะไรก็ได้ในประเทศไทย เช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา

ความสามารถที่จะทำอะไรก็ได้ในประเทศไทย เช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา	ชาย	หญิง	รวม
เห็นด้วย	203 (92.7)	121 (99.2)	324 (95.0)
ไม่เห็นด้วย	16 (7.3)	1 (0.8)	17 (5.0)
รวม	219 (100.0)	122 (100.0)	341 (100.0)

Chi-Square = 6.959, d.f. = 1, Sig. = 0.008

จากตารางที่ 5.5 ผู้ที่เห็นด้วยว่า สามารถทำอะไรก็ได้ในประเทศไทยเช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา 324 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.0 แยกเป็น เพศชาย 203 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.7 เพศหญิง 121 ราย คิดเป็นร้อยละ 99.2

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า สามารถทำอะไรก็ได้ในประเทศไทย เช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.0 แยกเป็น เพศชาย 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.3 เพศหญิง 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.8

ค่า Sig. = 0.008 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความสามารถที่จะทำอะไรก็ได้ในประเทศไทยเช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเพศชายมีแนวโน้มไม่เห็นด้วยมากกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 5.6 แสดงระดับของความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ
ความไว้วางใจทางการเมือง กับเพศ

ประเด็น	Sig.	Chi-Square
1. ภายในหมู่บ้านมีความปลอดภัย สามารถไปไหนมาไหนได้ แม้เวลากลางคืน	0.004	8.123
2. ปัจจุบันสามารถทำอะไรก็ได้ในประเทศไทยเช่นเดียวกับคนอื่น ๆ ที่ต่างศาสนา	0.008	6.959
3. เพื่อนบ้านมีความรักใคร่ สามัคคี เป็นที่พึ่งพาอาศัยและคอยช่วยเหลือกันเป็นอย่างดี	0.015	5.873
4. เมื่อมีการเลือกตั้งจะเลือกโดยไม่คำนึงถึงผู้ที่จะเลือกจะนับถือศาสนาใด	0.027	4.867
5. รัฐบาลมีความจริงใจและตั้งใจในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน	0.038	4.288

จากตารางที่ 5.6 สรุปได้ว่า มีความสัมพันธ์กับประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความไว้วางใจทางการเมือง อย่างมีนัยสำคัญ 5 ประเด็น โดยเพศชายมีแนวโน้มไว้วางใจทางการเมืองมากกว่าเพศหญิงในเรื่องความจริงใจและความตั้งใจของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน, คนในหมู่บ้านมีความรักใคร่ สามัคคี พึ่งพาอาศัย และช่วยเหลือกัน, ภายในหมู่บ้านมีความปลอดภัย สามารถไปไหนมาไหนได้แม้เวลากลางคืน, และในการเลือกตั้งจะเลือกโดยไม่คำนึงถึงศาสนา ส่วนเพศหญิงมีแนวโน้มไว้วางใจทางการเมืองมากกว่าเพศชายในเรื่องเดียวคือ ความสามารถที่จะทำอะไรก็ได้ในประเทศไทยเช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา

ตารางที่ 5.7 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่บ้านเมืองกับ
คนในพื้นที่ที่มีความเท่าเทียมกันโดยไม่แบ่งแยกชนชั้นและศาสนา

เจ้าหน้าที่บ้านเมืองบังคับใช้ กฎหมายกับคนในพื้นที่ อย่างมีความเท่าเทียมกัน	ต่ำกว่า 25 ปี	26-45 ปี	46-65 ปี	66 ปี ขึ้นไป	รวม
เห็นด้วย	34 (77.3)	160(84.2)	57 (93.4)	-	251(84.8)
ไม่เห็นด้วย	10 (22.7)	30 (15.8)	4 (6.6)	1(100.0)	45 (15.2)
รวม	44 (100.0)	190 (100.0)	61(100.0)	1(100.0)	296(100.0)

Chi-Square = 11.098, d.f. = 3, Sig. = 0.011

จากตารางที่ 5.7 ผู้ที่เห็นด้วยว่าการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่บ้านเมืองต่อคนในพื้นที่มีความเท่าเทียมกันโดยไม่แบ่งแยกชนชั้นศาสนา 251 ราย คิดเป็นร้อยละ 84.8 แยกเป็นผู้มีอายุต่ำกว่า 25 ปี 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.3 อายุระหว่าง 26-45 ปี 160 ราย คิดเป็นร้อยละ 84 และอายุระหว่าง 46-65 ปี 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.4

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วย จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.2 แยกเป็นผู้มีอายุต่ำกว่า 25 ปี 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.7 อายุระหว่าง 26-45 ปี 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.8 อายุระหว่าง 46-65 ปี 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.6 และอายุ 66 ปี ขึ้นไป 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 100

ค่า Sig. = 0.011 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่บ้านเมืองต่อคนในพื้นที่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งจะเห็นได้ว่า ผู้ที่มีอายุมาก มีแนวโน้มเชื่อว่าการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่บ้านเมืองต่อคนในพื้นที่มีความเท่าเทียมกัน ส่วนผู้ที่มีอายุน้อย มีแนวโน้มว่าการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่บ้านเมืองต่อคนในพื้นที่ไม่มีความเท่าเทียมกัน ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้ที่มีอายุมากเป็นผู้ใช้เหตุผลในการพิจารณา มากกว่าผู้ที่มีอายุน้อย

ตารางที่ 5.8 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับหน่วยงานราชการในพื้นที่ที่มีส่วนช่วยพัฒนาหมู่บ้าน

หน่วยงานราชการในพื้นที่ที่มี ส่วนช่วยพัฒนาหมู่บ้าน	ต่ำกว่า 25 ปี	26-45 ปี	46-65 ปี	66 ปี ขึ้นไป	รวม
เห็นด้วย	34 (77.3)	167(89.8)	63 (95.5)	2(100.0)	266(89.3)
ไม่เห็นด้วย	10 (22.7)	19 (10.2)	3 (4.5)	-	32 (10.7)
รวม	44(100.0)	186 (100.0)	66 100.0)	2 (100.0)	298 (100.0)

Chi-Square = 9.553, d.f. = 3, Sig. = 0.023

จากตารางที่ 5.8 ผู้ที่เห็นด้วยว่า หน่วยงานราชการในพื้นที่ที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาหมู่บ้าน 266 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.3 แยกเป็น ผู้มีอายุต่ำกว่า 25 ปี 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.3 อายุระหว่าง 26-45 ปี 167 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.8 อายุระหว่าง 46-65 ปี 63 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.5 และอายุ 66 ปีขึ้นไป 2 ราย ร้อยละ 100.0

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า หน่วยงานราชการที่อยู่ในพื้นที่ที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาหมู่บ้าน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.7 แยกเป็น ผู้มีอายุต่ำกว่า 25 ปี 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.7 อายุระหว่าง 26-45 ปี 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.2 และอายุระหว่าง 46-65 ปี 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.5

ค่า Sig. = 0.023 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการมีส่วนช่วยพัฒนาหมู่บ้านของหน่วยงานราชการในพื้นที่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่มีอายุมาก มีแนวโน้มเชื่อว่าหน่วยงานของราชการที่อยู่ในพื้นที่ที่มีส่วนช่วยพัฒนาหมู่บ้าน มากกว่าผู้ที่มีอายุน้อย

ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้ที่มีอายุมาก มีประสบการณ์ในชีวิตมากกว่า และบางส่วนได้มีโอกาสเข้าไปทำงาน หรือมีส่วนในการทำงานร่วมกับหน่วยงานราชการต่าง ๆ ที่อยู่ในพื้นที่ ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น เป็นคนงาน หรือเห็นว่าหน่วยงานเหล่านั้นเอาโครงการพัฒนาต่าง ๆ เข้ามาในหมู่บ้านอย่างต่อเนื่อง เช่น หน่วยงานของทหาร ดำรง (ตชด.) เป็นต้น

ตารางที่ 5.9 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความมีประสิทธิภาพของระบบราชการและ
สามารถเป็นที่พึงของประชาชนได้

ระบบราชการมีประสิทธิภาพ และเป็นที่พึงของประชาชนได้	ต่ำกว่า 25 ปี	26-45 ปี	46-65 ปี	66 ปี ขึ้นไป	รวม
เห็นด้วย	38(88.4)	156(92.9)	46 (94.9)	-	250(92.3)
ไม่เห็นด้วย	5(11.6)	12(7.1)	3(5.1)	1(100.0)	21(7.7)
รวม	43(100.0)	168(100.0)	59(100.0)	1(100.0)	271(100.0)

Chi-Square = 13.482, d.f. = 3, Sig. = 0.004

จากตารางที่ 5.9 ผู้ที่เห็นด้วยว่า ระบบราชการมีประสิทธิภาพและเป็นที่พึงของประชาชนได้ 250 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.3 แยกเป็น ผู้มีอายุต่ำกว่า 25 ปี 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.4 อายุระหว่าง 26-45 ปี 156 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.9 และอายุระหว่าง 46-65 ปี 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.9

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า ระบบราชการมีประสิทธิภาพและสามารถเป็นที่พึงของประชาชนได้ 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.7 แยกเป็น ผู้มีอายุต่ำกว่า 25 ปี 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.6 อายุระหว่าง 26-45 ปี 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.1 อายุระหว่าง 46-65 ปี 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.1 และอายุ 66 ปีขึ้นไป 1 ราย

ค่า Sig. = 0.004 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความมีประสิทธิภาพของระบบราชการและสามารถเป็นที่พึงของประชาชนได้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่มีอายุมาก มีแนวโน้มเชื่อว่าระบบราชการนั้นมีประสิทธิภาพและสามารถเป็นที่พึงของประชาชนได้ มากกว่าผู้ที่มีอายุน้อย

ตารางที่ 5.10 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระบอบการเมืองไทยปัจจุบันสามารถเข้าไปมีส่วนร่วม
ทางการเมืองได้มากขึ้น

ระบอบการเมืองการปกครองไทยปัจจุบัน สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมได้มากขึ้น	ต่ำกว่า 25 ปี	26-45 ปี	46-65 ปี	66 ปี ขึ้นไป	รวม
เห็นด้วย	42(97.7)	189(96.9)	61(98.4)	1(50.0)	293(97.0)
ไม่เห็นด้วย	1(2.3)	6 (3.1)	1 (1.6)	1 (50.0)	9(3.0)
รวม	43(100.0)	195(100.0)	62(100.0)	2(100.0)	302(100.0)

Chi-Square = 15.764, d.f. = 3, Sig. = 0.001

จากตารางที่ 5.10 ผู้ที่เห็นด้วยว่า ระบบการเมืองการปกครองปัจจุบันสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองได้มากขึ้น 293 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.0 แยกเป็น ผู้มีอายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.7 อายุระหว่าง 26-45 ปี 189 ราย คิดเป็นร้อยละ 96.9 อายุระหว่าง 46-65 ปี 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.4 และอายุ 66 ปีขึ้นไป 1 ราย ร้อยละ 50.0

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า ระบบการเมืองการปกครองปัจจุบัน สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองได้มากขึ้น 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.0 แยกเป็น ผู้มีอายุต่ำกว่า 25 ปี 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.3 อายุระหว่าง 26-45 ปี 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.1 อายุระหว่าง 46-65 ปี 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.6 และอายุ 66 ปีขึ้นไป 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 50

ค่า Sig. = 0.001 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความ สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบการเมืองการปกครองปัจจุบัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่มีอายุมากมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่า ผู้มีอายุน้อย

ตารางที่ 5.11 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการเลือกตั้งสมาชิก อบต.หรือสมาชิกสภาเทศบาล ทำให้มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นมากขึ้น

การเลือกตั้งสมาชิก อบต., ส.ท. ทำให้มีโอกาสเข้ามีส่วนร่วมบริหารท้องถิ่นมากขึ้น	ต่ำกว่า 25 ปี	26-45 ปี	46-65 ปี	66 ปีขึ้นไป	รวม
เห็นด้วย	45(93.8)	198(95.2)	62(96.7)	1(50.0)	306(95.0)
ไม่เห็นด้วย	3(6.3)	10(4.8)	2(3.1)	1(50.0)	16(5.0)
รวม	48(100.0)	208(100.0)	64(100.0)	2(100.0)	322(100.0)

Chi-Square = 9.228, d.f. = 3, Sig. = 0.026

จากตารางที่ 5.11 ผู้ที่เห็นด้วยว่า การเลือกตั้งสมาชิก อบต.หรือสมาชิกสภาเทศบาล ทำให้มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นมากขึ้น 306 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.0 แยกเป็น ผู้มีอายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.8 อายุระหว่าง 26-45 ปี 198 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.2 อายุระหว่าง 46-65 ปี 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 96.7 และอายุ 66 ปีขึ้นไป 1 ราย ร้อยละ 50.0

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า การเลือกตั้งสมาชิก อบต. หรือสมาชิกสภาเทศบาล ทำให้มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นมากขึ้น 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.0 แยกเป็น ผู้มีอายุต่ำกว่า 25 ปี 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.3 อายุระหว่าง 26-45 ปี 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.8 อายุระหว่าง 46-65 ปี 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.1 และอายุ 66 ปีขึ้นไป 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 50

ค่า Sig. = 0.026 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการเลือกตั้งสมาชิกอบต.หรือสมาชิกสภาเทศบาล ทำให้มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นมากขึ้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่มีอายุมาก มีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อย

ตารางที่ 5.12 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับฝ่ายปกครอง ตำรวจและศาลยุติธรรมสามารถให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนได้ เมื่อมีปัญหาหรือข้อขัดแย้ง

ฝ่ายปกครอง ตำรวจ และศาลยุติธรรม สามารถให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนได้	ต่ำกว่า 25 ปี	26-45 ปี	46-65 ปี	66 ปี ขึ้นไป	รวม
เห็นด้วย	37(86.0)	167(91.8)	58(93.5)	-	262 (91.0)
ไม่เห็นด้วย	6(14.0)	15(8.2)	4 (6.5)	1(100.0)	26 (9.0)
รวม	43(100.0)	182(100.0)	62(100.0)	1 (100.0)	288 (100.0)

Chi-Square = 11.985, d.f. = 3, Sig. = 0.007

จากตารางที่ 5.12 ผู้ที่เห็นด้วยว่า ฝ่ายปกครอง ตำรวจ และศาลยุติธรรม สามารถให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนได้ 262 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.0 แยกเป็น ผู้มีอายุต่ำกว่า 25 ปี 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.0 อายุระหว่าง 26-45 ปี 167 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.8 และอายุระหว่าง 46-65 ปี 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.5

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า ฝ่ายปกครอง ตำรวจ และศาลยุติธรรม สามารถให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนได้ 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.0 แยกเป็น ผู้มีอายุต่ำกว่า 25 ปี 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.0 อายุระหว่าง 26-45 ปี 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.2 และอายุระหว่าง 46-65 ปี 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.5 และอายุ 66 ปีขึ้นไป 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 100

ค่า Sig. = 0.007 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับฝ่ายปกครอง ตำรวจและศาลยุติธรรม สามารถให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนได้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่มีอายุมาก มีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อย

ตารางที่ 5.13 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการมีเพื่อนบ้านเป็นคนต่างศาสนาไม่เป็นอุปสรรค
ในการดำเนินชีวิต

การมีเพื่อนบ้านเป็นคนต่างศาสนาไม่ เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิต	ต่ำกว่า 25 ปี	26-45 ปี	46-65 ปี	66 ปี ขึ้นไป	รวม
เห็นด้วย	32(76.2)	175(91.1)	69 (97.2)	2 (100.0)	278(90.6)
ไม่เห็นด้วย	10 (23.8)	17(8.9)	2 (2.8)	-	29(9.4)
รวม	42(100.0)	192(100.0)	71(100.0)	2 (100.0)	307(100.0)

Chi-Square = 14.065, d.f. = 3, Sig. = 0.003

จากตารางที่ 5.13 ผู้ที่เห็นด้วยว่า การมีเพื่อนบ้านเป็นคนต่างศาสนาไม่เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิต 278 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.6 แยกเป็น ผู้มีอายุต่ำกว่า 25 ปี 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.2 อายุระหว่าง 26-45 ปี 175 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.1 อายุระหว่าง 46-65 ปี 69 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.2 และอายุ 66 ปีขึ้นไป 2 ราย ร้อยละ 100.0

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า การมีเพื่อนบ้านเป็นคนต่างศาสนา ไม่เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิต 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.4 แยกเป็น ผู้มีอายุต่ำกว่า 25 ปี 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.8 อายุระหว่าง 26-45 ปี 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.9 และอายุระหว่าง 46-65 ปี 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.8

ค่า Sig. = 0.003 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการมีเพื่อนบ้านเป็นคนต่างศาสนาไม่เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิต มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่มีอายุน้อย มีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อย

ตารางที่ 5.14 แสดงระดับความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ
ความไว้วางใจทางการเมือง กับอายุ

ประเด็น	Sig.	Chi-Square
1. ระบบการเมืองการปกครองปัจจุบัน ทำให้สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น	0.001	15.764
2. ภายในหมู่บ้านมีปลอดภัยสามารถไปไหนมาไหนได้แม้เวลากลางคืน	0.003	14.065
3. ระบบราชการปัจจุบันมีประสิทธิภาพและเป็นที่พึงแก่ประชาชนได้	0.004	13.482
4. ฝ่ายปกครอง ตำรวจ และศาลยุติธรรม สามารถให้ความเป็นธรรมและเป็นที่ยอมรับของประชาชนได้	0.007	11.985
5. เจ้าหน้าที่บ้านเมือง บังคับใช้กฎหมายกับคนในสังคมอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่แบ่งแยกชนชั้นและศาสนา	0.011	11.098
6. หน่วยงานของราชการในพื้นที่ มีส่วนช่วยพัฒนาหมู่บ้านเป็นอย่างมาก	0.023	9.228
7. การเลือกตั้งสมาชิก อบต.หรือสมาชิกสภาเทศบาล ทำให้มีโอกาเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มากขึ้น	0.026	9.553

จากตารางที่ 5.14 สรุปได้ว่าอายุมีความสัมพันธ์กับความไว้วางใจทางการเมืองในประเด็นต่าง ๆ อย่างมีนัยสำคัญ 7 ประเด็น โดยผู้ที่มีอายุมากมีแนวโน้มไว้วางใจทางการเมืองระดับสูง ทุกประเด็น ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการที่ชาวมุสลิมมีอายุมากขึ้น ทำให้มีประสบการณ์ทางสังคมมากขึ้นด้วย ทำให้การคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ นั้นมีเหตุผลในการพิจารณามากกว่าผู้ที่อายุต่ำกว่า เพราะผู้ที่มีอายุน้อย จะใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล ความต้องการผลที่ได้จากสิ่งต่าง ๆ นั้นต้องรวดเร็ว บางครั้งขาดเหตุผลที่จะนำมาพิจารณาประกอบพอสมควร หรืออาจจะมองได้ในอีกแง่หนึ่ง ชาวมุสลิมที่มีอายุน้อยอาจจะมีประสบการณ์ในสังคมที่หลากหลายมากกว่า ทำให้เกิดความเห็นทางการเมืองที่แตกต่างกันก็เป็นได้

ตารางที่ 5.15 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความจริงใจของรัฐบาลในการแก้ไข
ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

ความจริงใจของรัฐบาลในการแก้ไข ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้	ต่ำกว่า มัธยมศึกษา	มัธยมศึกษา	สูงกว่า มัธยมศึกษา	รวม
เห็นด้วย	59(84.3)	111(91.0)	78(75.7)	248(84.1)
ไม่เห็นด้วย	11(15.7)	11 (9.0)	25 (24.3)	47(15.9)
รวม	70 (100.0)	122(100.0)	103(100.0)	295(100.0)

Chi-Square = 9.707, d.f. = 2, Sig. = 0.008

จากตารางที่ 5.15 ผู้ที่เห็นด้วยว่า รัฐบาลมีความจริงใจในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ 248 ราย คิดเป็นร้อยละ 84.1 แยกเป็น ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา 59 ราย คิดเป็นร้อยละ 84.3 มัธยมศึกษา 111 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.0 และสูงกว่ามัธยมศึกษา 78 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.7

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า รัฐบาลมีความจริงใจในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.9 แยกเป็น ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.7 มัธยมศึกษา 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.0 และสูงกว่ามัธยมศึกษา 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.3

ค่า Sig. = 0.008 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความจริงใจในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ของรัฐบาล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้มีการศึกษาระดับสูงมีแนวโน้มไม่เห็นด้วยมากกว่าผู้มีการศึกษาดำ

ตารางที่ 5.16 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความน่าเชื่อถือและสามารถไว้วางใจได้ของ
บุคคลในรัฐบาลและนักการเมือง

ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจของบุคคล ในรัฐบาลและนักการเมือง	ต่ำกว่า มัธยมศึกษา	มัธยม ศึกษา	สูงกว่า มัธยมศึกษา	รวม
เห็นด้วย	28 (65.1)	71(83.5)	41(59.4)	140 (71.1)
ไม่เห็นด้วย	15 (34.9)	14 (16.5)	28 (40.6)	57 (28.9)
รวม	43 (100.0)	85 (100.0)	69 (100.0)	197 (100.0)

Chi-Square = 11.713 d.f. = 2 Sig. = 0.003

จากตารางที่ 5.16 ผู้ที่เห็นด้วยว่า บุคคลในรัฐบาลและนักการเมืองมีความน่าเชื่อถือและสามารถไว้วางใจได้ 143 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.1 แยกเป็น ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.1 มัธยมศึกษา 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.5 และสูงกว่ามัธยมศึกษา 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.4

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า บุคคลในรัฐบาลและนักการเมืองมีความน่าเชื่อถือ และสามารถไว้วางใจได้ 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.9 แยกเป็น ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.9 มัธยมศึกษา 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.5 และสูงกว่ามัธยมศึกษา 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.6

ค่า Sig. = 0.003 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความน่าเชื่อถือและสามารถไว้วางใจได้ของบุคคลในรัฐบาลและนักการเมือง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่มีระดับการศึกษาสูง มีแนวโน้มไม่เห็นด้วยมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำ

ตารางที่ 5.17 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับ ส.ส.หรือผู้แทน (เช่น ส.จ.,สมาชิก อบต.) สามารถช่วยเหลือได้

ส.ส. หรือผู้แทน(เช่น ส.จ.หรือ สมาชิก อบต.) สามารถช่วยเหลือได้	ต่ำกว่า มัธยมศึกษา	มัธยมศึกษา	สูงกว่า มัธยมศึกษา	รวม
เห็นด้วย	60.(98.4)	133(98.5)	92 (92.9)	285 (96.6)
ไม่เห็นด้วย	1 (1.6)	2 (1.5)	7 (7.1)	10 (3.4)
รวม	61 (100.0)	135 (100.0)	99 (100.0)	295 (100.0)

Chi-Square = 6.168 d.f. = 2 Sig. = 0.046

จากตารางที่ 5.17 ผู้ที่เห็นด้วยว่า ส.ส.หรือผู้แทน (เช่น ส.จ.หรือสมาชิก อบต.) สามารถให้ความช่วยเหลือได้ 285 ราย คิดเป็นร้อยละ 96.6 แยกเป็น ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.4 มัธยมศึกษา 133 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.5 และสูงกว่ามัธยมศึกษา 92 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.2

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า ส.ส.หรือผู้แทน (เช่น ส.จ. หรือสมาชิก อบต.) สามารถให้การช่วยเหลือได้ 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.4 แยกเป็น ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.6 มัธยมศึกษา 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.5 และสูงกว่ามัธยมศึกษา 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.1

ค่า Sig. = 0.046 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับ ส.ส.หรือผู้แทน (เช่น ส.จ. หรือสมาชิก อบต.) สามารถให้ความช่วยเหลือได้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงมีแนวโน้มไม่เห็นด้วยมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำ

ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้มีระดับการศึกษาสูง สามารถช่วยเหลือตนเองได้การพึ่งพาอาศัย หรือขอความช่วยเหลือจากผู้แทนฯ จึงมีน้อยกว่าผู้มีระดับการศึกษาดำ แต่หาใช่ว่าไม่มีเสียเลย การขอความช่วยเหลือของกลุ่มผู้มีระดับการศึกษาสูง ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่ทางราชการในท้องถิ่น ความเกี่ยวพันจึงเป็นไปในด้านตำแหน่งหน้าที่ เช่น การขอย้าย หรือของบประมาณเพื่อมาพัฒนาพื้นที่ของตน เป็นต้น

ตารางที่ 5.18 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับโครงการพัฒนาต่าง ๆ ของรัฐที่เข้าสู่หมู่บ้าน เป็นที่ต้องการและตรงกับความต้องการของประชาชน

โครงการพัฒนาต่าง ๆ ของรัฐที่เข้าสู่หมู่บ้าน ตรงกับความต้องการของประชาชน	ต่ำกว่า มัธยมศึกษา	มัธยมศึกษา	สูงกว่า มัธยมศึกษา	รวม
เห็นด้วย	72 (93.5)	123(92.5)	87 (80.6)	282 (88.7)
ไม่เห็นด้วย	5 (6.5)	10 (7.5)	21 (19.4)	36 (11.3)
รวม	77 (100.0)	133 (100.0)	108 (100.0)	318 (100.0)

Chi-Square = 10.802 d.f. = 2 Sig. = 0.005

จากตารางที่ 5.18 ผู้ที่เห็นด้วยว่า โครงการพัฒนาต่าง ๆ ของรัฐที่เข้าสู่หมู่บ้าน ตรงกับความต้องการของประชาชน 282 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.7 แยกเป็น ผู้มีระดับการศึกษาดำกว่ามัธยมศึกษา 72 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.5 มัธยมศึกษา 123 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.5 และสูงกว่ามัธยมศึกษา 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.6

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า โครงการพัฒนาต่าง ๆ ของรัฐที่เข้าสู่หมู่บ้านตรงกับความต้องการของประชาชน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.3 แยกเป็น ผู้มีระดับการศึกษาดำกว่ามัธยมศึกษา 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.5 มัธยมศึกษา 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.5 และสูงกว่ามัธยมศึกษา 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.4

ค่า Sig. = 0.005 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับโครงการพัฒนาต่าง ๆ ของรัฐตรงกับความต้องการของประชาชน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้มีระดับการศึกษาสูงมีแนวโน้มเห็นด้วยน้อยกว่า ผู้มีระดับการศึกษาดำ

ตารางที่ 5.19 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการเลือกตั้งทุกระดับสามารถแก้ไขปัญหา
ของประชาชนและชุมชนได้

การเลือกตั้งทุกระดับสามารถแก้ไข ปัญหาของประชาชนและชุมชนได้	ต่ำกว่า มัธยมศึกษา	มัธยมศึกษา	สูงกว่า มัธยมศึกษา	รวม
เห็นด้วย	38 (73.1)	98(89.1)	54 (76.1)	190 (81.5)
ไม่เห็นด้วย	14 (26.9)	12 (10.9)	17 (23.9)	43 (18.5)
รวม	52 (100.0)	110 (100.0)	71(100.0)	233 (100.0)

Chi-Square = 8.061 d.f. = 2 Sig. = 0.018

จากตารางที่ 5.19 ผู้ที่เห็นด้วยว่า การเลือกตั้งทุกระดับสามารถแก้ไขปัญหาของประชาชนและชุมชนได้ 190 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.5 แยกเป็น ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.1 มัธยมศึกษา 98 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.1 และสูงกว่ามัธยมศึกษา 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.1

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า การเลือกตั้งทุกระดับสามารถแก้ไขปัญหาของประชาชนและชุมชนได้ 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.9 แยกเป็น ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.9 มัธยมศึกษา 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.9 และสูงกว่ามัธยมศึกษา 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.9

ค่า Sig. = 0.018 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการเลือกตั้งทุกระดับสามารถแก้ไขปัญหาของประชาชนและชุมชนได้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้มีระดับการศึกษาสูงมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่า ผู้มีระดับการศึกษาต่ำ

ตารางที่ 5.20 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน (พ.ศ.2540)

มีส่วนช่วยแก้ไขปัญหาคือความเดือดร้อนของประชาชนและหมู่บ้านได้

รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน มีส่วนช่วยแก้ไขปัญหาคือความเดือดร้อน ของประชาชนและหมู่บ้านได้	ต่ำกว่า มัธยมศึกษา	มัธยมศึกษา	สูงกว่า มัธยมศึกษา	รวม
เห็นด้วย	43 (72.9)	127(94.8)	97 (97.0)	267 (91.1)
ไม่เห็นด้วย	16 (27.1)	7 (5.2)	3 (3.0)	26(8.9)
รวม	59 (100.0)	134 (100.0)	100 (100.0)	293(100.0)

Chi-Square = 30.762 d.f. = 2 Sig. = 0.000

จากตารางที่ 5.20 ผู้ที่เห็นด้วยว่า รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน มีส่วนช่วยแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและหมู่บ้านได้ 267 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.1 แยกเป็น ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.9 มัธยมศึกษา 127 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.8 และสูงกว่ามัธยมศึกษา 97 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.0

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน มีส่วนช่วยแก้ไขปัญหาและความเดือดร้อนของประชาชนและหมู่บ้านได้ 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.9 แยกเป็น ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.1 มัธยมศึกษา 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.2 และสูงกว่ามัธยมศึกษา 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.0

ถ้า Sig. = 0.000 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีส่วนช่วยแก้ปัญหาให้กับประชาชน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้มีระดับการศึกษาสูงมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่าผู้มีระดับการศึกษาต่ำ

ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้มีระดับการศึกษาสูงสามารถรู้และเข้าใจในเนื้อหารัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ดีกว่า และเห็นว่าเนื้อหาในรัฐธรรมนูญฉบับนี้จัดทำขึ้นสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และความต้องการของคนในสังคม เพราะประชาชนเป็นผู้ร่วมในการยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ซึ่งต่างกับรัฐธรรมนูญทุกฉบับที่ผ่านมา ที่มาจากการยกร่างของข้าราชการในส่วนกลางทั้งสิ้น และไม่สอดคล้องกับความจริงของสังคม

ตารางที่ 5.21 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการมีสิทธิและเสรีภาพภายใต้การเมืองการปกครองของไทยในปัจจุบัน

มีสิทธิและเสรีภาพอย่างมากภายใต้การเมืองการปกครองของประเทศไทยในปัจจุบัน	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	มัธยมศึกษา	สูงกว่ามัธยมศึกษา	รวม
เห็นด้วย	62 (88.6)	136 (96.5)	110 (95.7)	308 (94.5)
ไม่เห็นด้วย	8 (11.4)	5 (3.5)	5 (4.3)	18 (5.5)
รวม	70 (100.0)	141 (100.0)	115 (100.0)	326 (100.0)

Chi-Square = 6.041 d.f. = 2 Sig. = 0.049

จากตารางที่ 5.21 ผู้ที่เห็นด้วยว่า ประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพอย่างมาก ภายใต้การเมืองการปกครองไทยปัจจุบัน 308 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.5 แยกเป็น ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.6 มัธยมศึกษา 136 ราย คิดเป็นร้อยละ 96.5 และสูงกว่ามัธยมศึกษา 110 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.7

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วย 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.5 แยกเป็น ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา 81 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.4 มัธยมศึกษา 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.5 และสูงกว่ามัธยมศึกษา 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.3

ค่า Sig. = 0.049 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการมีสิทธิและเสรีภาพภายใต้การเมืองการปกครองของไทยในปัจจุบัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้มีระดับการศึกษาสูงมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่า ผู้มีระดับการศึกษาต่ำ

จะเห็นได้ว่าการเคลื่อนไหวทางการเมืองต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศ หรือต่างประเทศ ส่วนใหญ่ชนชั้นกลาง หรือผู้มีความรู้จะเป็นผู้นำในการเคลื่อนไหวในระยะแรก ทั้งนี้เนื่องจากบุคคลเหล่านี้ทราบอย่างดีว่าระบอบการเมือง การปกครองขณะนั้นเป็นอย่างไร และควรจะมีการดำเนินการอย่างไรต่อไป

ตารางที่ 5.22 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระบบการเมืองการปกครองปัจจุบันทำให้สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น

ระบบการเมืองการปกครองปัจจุบัน ทำให้สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น	ต่ำกว่า มัธยมศึกษา	มัธยมศึกษา	สูงกว่า มัธยมศึกษา	รวม
เห็นด้วย	54(90.0)	131(100.0)	109(98.2)	294(97.4)
ไม่เห็นด้วย	6(10.0)	-	2(2.6)	8(2.6)
รวม	60(100.0)	131 (100.0)	111 (100.0)	302(100.0)

Chi-Square = 16.446 d.f. = 2 Sig. = 0.000

จากตารางที่ 5.22 ผู้ที่เห็นด้วยว่า ระบบการเมืองการปกครองปัจจุบัน ทำให้สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองได้มากขึ้น 294 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.4 แยกเป็น ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.0 มัธยมศึกษา 131 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.0 และสูงกว่ามัธยมศึกษา 109 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.2

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วย ว่าระบบการเมืองการปกครองปัจจุบัน ทำให้สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองได้มากขึ้น 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.6 แยกเป็น ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.0 และสูงกว่ามัธยมศึกษา 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.6

ค่า Sig. = 0.000 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระบบการเมืองการปกครองปัจจุบัน ทำให้สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองได้มากขึ้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้มีระดับการศึกษาสูงมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่า ผู้มีระดับการศึกษาต่ำ

ตารางที่ 5.23 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับถ้ามีผู้นำที่เป็นคนต่างศาสนาหรือไม่เป็น
ปัญหาต่อความเป็นอยู่ของคนในหมู่บ้าน

ถ้ามีผู้นำที่เป็นคนต่างศาสนาหรือไม่เป็น ปัญหาต่อความเป็นอยู่ของคนในหมู่บ้าน	ต่ำกว่า มัธยมศึกษา	มัธยม ศึกษา	สูงกว่า มัธยมศึกษา	รวม
เห็นด้วย	60 (82.2)	130(93.5)	97 (94.2)	287(91.1)
ไม่เห็นด้วย	13 (17.8)	9 (6.5)	6 (5.8)	28(8.9)
รวม	73 (100.0)	139 (100.0)	103 (100.0)	315 (100.0)

Chi-Square = 9.365 d.f. = 2 Sig. = 0.009

จากตารางที่ 5.23 ผู้ที่เห็นด้วยว่า การมีผู้นำที่เป็นคนต่างศาสนาไม่เป็นปัญหาต่อความเป็นอยู่ของคนในหมู่บ้าน 287 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.1 แยกเป็น ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.2 มัธยมศึกษา 130 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.5 และสูงกว่ามัธยมศึกษา 97 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.2

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า การมีผู้นำที่เป็นคนต่างศาสนา ไม่เป็นปัญหาต่อความเป็นอยู่ของคนในหมู่บ้าน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.9 แยกเป็น ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.8 มัธยมศึกษา 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.5 และสูงกว่ามัธยมศึกษา 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.8

ค่า Sig. = 0.009 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการมีผู้นำที่เป็นคนต่างศาสนาในหมู่บ้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้มีระดับการศึกษาระดับสูงมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่า ผู้มีระดับการศึกษาต่ำ

ตารางที่ 5.24 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับความสามารถที่จะทำอะไรในประเทศไทย
เช่นเดียวกับคนต่างศาสนา

สามารถที่จะทำอะไรก็ได้ในประเทศไทย เช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา	ต่ำกว่า มัธยมศึกษา	มัธยม ศึกษา	สูงกว่า มัธยมศึกษา	รวม
เห็นด้วย	68 (90.7)	140(93.3)	114 (100.0)	322 (95.0)
ไม่เห็นด้วย	7(9.3)	10 (6.7)	-	17(5.0)
รวม	75 (100.0)	150 (100.0)	114 (100.0)	295 (100.0)

Chi-Square = 9.815 d.f. = 2 Sig. = 0.007

จากตารางที่ 5.24 ผู้ที่เห็นด้วยว่า สามารถทำอะไรก็ได้ในประเทศไทย เช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา 322 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.0 แยกเป็น ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.7 มัธยมศึกษา 140 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.3 และสูงกว่ามัธยมศึกษา 114 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.0

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วย 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.0 แยกเป็น ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.3 และมัธยมศึกษา 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.7

ถ้า Sig. = 0.007 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับความสามารถที่จะทำอะไรก็ได้ในประเทศไทยเช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้มีระดับการศึกษาระดับสูง มีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่าผู้มีระดับการศึกษาต่ำ

ตารางที่ 5.25 แสดงระดับของความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความไว้วางใจทางการเมือง กับระดับการศึกษา

ประเด็น	Sig.	Chi-Square
1. รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน(2540) มีส่วนช่วยแก้ไขปัญห ความเดือดร้อนของประชาชนได้	0.000	30.762
2. ระบบการเมืองการปกครองในปัจจุบัน ทำให้สามารถเข้ามีส่วนร่วม ทางการเมืองได้มากขึ้น	0.000	16.446
3. บุคคลในรัฐบาลและนักการเมืองเป็นผู้ที่มีความน่าเชื่อถือ สามารถ ไว้วางใจได้	0.003	11.713
4. โครงการพัฒนาของรัฐที่เข้ามาสู่หมู่บ้าน เป็นที่ต้องการและตรงกับ ความต้องการของประชาชน	0.005	10.802
5. ปัจจุบันสามารถทำอะไรก็ได้ในประเทศไทย เช่นเดียวกับคนอื่น ที่ต่างศาสนา	0.007	9.815
6. รัฐบาลมีความสนใจและจริงจังในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้	0.008	9.707
7. ถ้ามีผู้นำในหมู่บ้านเป็นคนต่างศาสนาก็ไม่เป็นปัญหาต่อความ เป็นอยู่ของคนในหมู่บ้าน	0.009	9.365
8. การเลือกตั้งทุกระดับสามารถแก้ไขปัญหาของประชาชน และหมู่บ้านได้	0.018	8.061
9. ส.ส. หรือผู้แทน (เช่น ส.จ., สมาชิก อบต.) สามารถช่วยเหลือได้	0.046	11.713
10. มีสิทธิและเสรีภาพอย่างมากภายใต้การเมืองการปกครองปัจจุบัน	0.049	6.041

จากตารางที่ 5.25 สรุปได้ว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความไว้วางใจทางการเมือง 10 ประเด็น โดยผู้มีระดับการศึกษาต่ำ มีแนวโน้มไว้วางใจทางการเมืองระดับสูงในเรื่อง ความจริงใจของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้, รัฐบาลและนักการเมืองมีความน่าเชื่อถือและสามารถไว้วางใจได้, ส.ส.หรือผู้แทน สามารถช่วยเหลือได้, และโครงการพัฒนาต่าง ๆ ของรัฐที่เข้าสู่หมู่บ้านเป็นที่ต้องการและตรงกับความต้องการของประชาชน ส่วนผู้มีระดับการศึกษาสูง มีแนวโน้มไว้วางใจทางการเมืองสูงในเรื่อง การเลือกตั้งทุกระดับสามารถแก้ไขปัญหาของประชาชนและชุมชนได้, รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน มีส่วนช่วยแก้ไขปัญหาคือความเดือดร้อนของประชาชนและหมู่บ้านได้, มีสิทธิและเสรีภาพอย่างมากภายใต้ระบอบการเมืองการปกครองปัจจุบัน, ระบอบการเมืองการปกครองปัจจุบันทำให้มีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น, ถ้ามีผู้นำที่เป็นคนต่างศาสนาก็ไม่เป็นปัญหาต่อความเป็นอยู่ของคนในหมู่บ้าน และสามารถทำอะไรก็ได้ในประเทศไทย เช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา

ตารางที่ 5.26 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับนโยบายการพัฒนาของรัฐบาลทำให้ความเป็นอยู่ของประชาชนและหมู่บ้านดีขึ้น

นโยบายการพัฒนาของรัฐบาลทำให้ความเป็นอยู่ของประชาชนและหมู่บ้านดีขึ้น	โรงเรียน ปอเนาะ	โรงเรียน รัฐบาล	รวม
เห็นด้วย	27 (73.0)	151 (88.3)	178(85.6)
ไม่เห็นด้วย	10 (27.0)	20 (11.7)	30 (14.4)
รวม	37 (100.0)	171 (100.0)	207 (100.0)

Chi-Square = 5.793 d.f. = 1 Sig. = 0.016

จากตารางที่ 5.26 ผู้ที่เห็นด้วยว่า นโยบายการพัฒนาของรัฐบาลทำให้ความเป็นอยู่ของประชาชนและหมู่บ้านดีขึ้น 178 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.6 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.0 และเรียนจากโรงเรียนของรัฐบาล จำนวน 151 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.3

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า นโยบายการพัฒนาของรัฐบาลทำให้ความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.4 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.0 และผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.7

ค่า Sig. = 0.016 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับนโยบายการพัฒนาของรัฐบาลทำให้ความเป็นอยู่ของประชาชนและหมู่บ้านดีขึ้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่า ผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ

ตารางที่ 5.27 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับเจ้าหน้าที่บ้านเมืองในพื้นที่ บังคับใช้กฎหมายกับประชาชนโดยไม่มีการแบ่งแยกชนชั้นและศาสนา

เจ้าหน้าที่บ้านเมืองในพื้นที่ บังคับใช้กฎหมายกับประชาชนโดยไม่มีการแบ่งแยกชนชั้นและศาสนา	โรงเรียน ปอเนาะ	โรงเรียน รัฐบาล	รวม
เห็นด้วย	34 (72.3)	151 (88.3)	185(84.9)
ไม่เห็นด้วย	13 (27.7)	20 (11.7)	33 (15.1)
รวม	47 (100.0)	171 (100.0)	218 100.0)

Chi-Square = 7.314 d.f. = 1 Sig. = 0.007

จากตารางที่ 5.27 ผู้ที่เห็นด้วยว่า เจ้าหน้าที่บ้านเมืองในพื้นที่บังคับใช้กฎหมายกับประชาชนโดยไม่มีการแบ่งแยกชนชั้นและศาสนา 185 ราย คิดเป็นร้อยละ 84.9 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.3 และเรียนจากโรงเรียนของรัฐบาล 151 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.3

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า เจ้าหน้าที่บ้านเมืองในพื้นที่บังคับใช้กฎหมายกับประชาชนโดยไม่มีการแบ่งแยกชนชั้นและศาสนา 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.1 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.7 และผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.7

ค่า Sig. = 0.007 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับเจ้าหน้าที่บ้านเมืองในพื้นที่บังคับใช้กฎหมายกับประชาชนโดยไม่มีการแบ่งแยกชนชั้นและศาสนา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่า ผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ

ตารางที่ 5.28 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับหน่วยงานของราชการที่อยู่ในพื้นที่มีส่วนช่วยพัฒนาหมู่บ้านอย่างมาก

หน่วยงานของราชการที่อยู่ในพื้นที่มีส่วนช่วยพัฒนาหมู่บ้านอย่างมาก	โรงเรียน ปอเนาะ	โรงเรียน รัฐบาล	รวม
เห็นด้วย	34 (73.9)	161 (91.0)	195(87.4)
ไม่เห็นด้วย	12 (26.1)	16 (9.0)	28 (12.6)
รวม	46 (100.0)	177 (100.0)	223 (100.0)

Chi-Square = 9.664 d.f. = 1 Sig. = 0.002

จากตาราง 5.28 ผู้ที่เห็นด้วยว่า หน่วยงานของราชการที่อยู่ในพื้นที่มีส่วนช่วยพัฒนาหมู่บ้านเป็นอย่างมาก 195 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.4 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.9 และเรียนจากโรงเรียนของรัฐบาล จำนวน 161 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.0

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า หน่วยงานของราชการที่อยู่ในพื้นที่มีส่วนช่วยพัฒนาหมู่บ้านเป็นอย่างมาก 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.6 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.1 และผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.0

ค่า Sig. = 0.002 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับหน่วยงานราชการที่อยู่ในพื้นที่มีส่วนช่วยพัฒนาหมู่บ้านเป็นอย่างมาก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่า ผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ

ตารางที่ 5.29 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับ โครงการพัฒนาต่าง ๆ ของรัฐที่เข้ามาในหมู่บ้านตรงกับความต้องการของประชาชน

โครงการพัฒนาต่าง ๆ ของรัฐที่เข้ามาในหมู่บ้าน ตรงกับความต้องการของประชาชน	โรงเรียน ปอเนาะ	โรงเรียน รัฐบาล	รวม
เห็นด้วย	34 (77.3)	174 (91.6)	208(88.9)
ไม่เห็นด้วย	10 (22.7)	16 (8.4)	26 (11.1)
รวม	44 (100.0)	190 (100.0)	234 (100.0)

Chi-Square = 7.403 d.f. = 1 Sig. = 0.007

จากตารางที่ 5.29 ผู้ที่เห็นด้วยว่า โครงการพัฒนาต่าง ๆ ของรัฐที่เข้ามาในหมู่บ้านตรงกับความต้องการของประชาชน 208 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.9 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.3 และเรียนจากโรงเรียนของรัฐบาล จำนวน 174 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.6

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า โครงการพัฒนาต่าง ๆ ของรัฐที่เข้ามาในหมู่บ้านตรงกับความต้องการของประชาชน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.1 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.7 และผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.4

ค่า Sig. = 0.007 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับโครงการพัฒนาต่าง ๆ ของรัฐที่เข้ามาในหมู่บ้านตรงกับความต้องการของประชาชน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่า ผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ

ตารางที่ 5.30 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับปัจจุบันไม่มีโครงการพัฒนาของทางราชการ
ที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของประชาชนในพื้นที่

ปัจจุบัน ไม่มีโครงการพัฒนาของทางราชการที่มีผล กระทบต่อความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของประชาชน	โรงเรียน ปอเนาะ	โรงเรียน รัฐบาล	รวม
เห็นด้วย	28 (66.7)	159 (90.3)	187(85.8)
ไม่เห็นด้วย	14 (33.3)	17 (9.7)	31 (14.2)
รวม	42 (100.0)	176 (100.0)	218 (100.0)

Chi-Square = 15.580 d.f. = 1 Sig. = 0.000

จากตารางที่ 5.30 ผู้ที่เห็นด้วยว่า ปัจจุบันไม่มีโครงการพัฒนาของทางราชการที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของประชาชนในพื้นที่ 187 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.8 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.7 และเรียนจากโรงเรียนของรัฐบาล จำนวน 159 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.3

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า ปัจจุบันยังไม่มีโครงการพัฒนาของทางราชการที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของประชาชนในพื้นที่อยู่ 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.6 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.3 และผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.7

ค่า Sig. = 0.000 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับปัจจุบันไม่มีโครงการพัฒนาของทางราชการ ที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของประชาชน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่า ที่ผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ

ตารางที่ 5.31 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับการเลือกตั้งทำให้ประชาชนมีสิทธิ มีส่วนร่วมในการปกครองประเทศหรือหมู่บ้านมากขึ้น

การเลือกตั้งทำให้มีสิทธิ มีส่วนร่วมในการ ปกครองประเทศหรือหมู่บ้านมากขึ้น	โรงเรียน ปอเนาะ	โรงเรียน รัฐบาล	รวม
เห็นด้วย	48 (92.3)	188 (99.5)	236(97.9)
ไม่เห็นด้วย	4 (7.7)	1 (0.5)	5 (2.1)
รวม	52 (100.0)	189 (100.0)	241 (100.0)

Chi-Square = 10.299 d.f. = 1 Sig. = 0.001

จากตารางที่ 5.31 ผู้ที่เห็นด้วยว่าการเลือกตั้งทำให้ประชาชนมีสิทธิ มีส่วนร่วมในการปกครองประเทศหรือหมู่บ้านมากขึ้น 236 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.9 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.3 และเรียนจากโรงเรียนของรัฐบาล 188 ราย คิดเป็นร้อยละ 99.5

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า การเลือกตั้งทำให้ประชาชนมีสิทธิ มีส่วนร่วมในการปกครองประเทศหรือหมู่บ้านมากขึ้น 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.1 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.7 และผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.5

ค่า Sig. = 0.001 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับการเลือกตั้งทำให้ประชาชนมีสิทธิ มีส่วนร่วมในการปกครองประเทศหรือหมู่บ้านมากขึ้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่า ผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ

ตารางที่ 5.32 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพอย่างมากภายใต้ระบอบการเมืองการปกครองของไทยปัจจุบัน

ประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพอย่างมากภายใต้ระบอบการเมืองการปกครองของไทยปัจจุบัน	โรงเรียนปอเนาะ	โรงเรียนรัฐบาล	รวม
เห็นด้วย	45 (90.0)	188 (96.9)	233(95.5)
ไม่เห็นด้วย	5 (10.0)	6 (3.1)	11 (4.5)
รวม	50 (100.0)	194 (100.0)	244 (100.0)

Chi-Square = 4.406 d.f. = 1 Sig. = 0.036

จากตารางที่ 5.32 ผู้ที่เห็นด้วยว่า ประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพอย่างมากภายใต้การเมืองการปกครองของไทยปัจจุบัน 233 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.5 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.0 และเรียนจากโรงเรียนของรัฐบาล 188 ราย คิดเป็นร้อยละ 96.9

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า ประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพอย่างมากภายใต้การเมืองการปกครองของไทยปัจจุบัน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.5 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.0 และผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.1

ค่า Sig. = 0.036 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพอย่างมากภายใต้การเมืองการปกครองของไทยปัจจุบัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่า ผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ

ตารางที่ 5.33 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับระบบราชการปัจจุบันมีประสิทธิภาพและสามารถเป็นที่พึ่งของประชาชนได้

ระบบราชการปัจจุบันมีประสิทธิภาพและสามารถเป็นที่พึ่งของประชาชนได้	โรงเรียน ปอเนาะ	โรงเรียน รัฐบาล	รวม
เห็นด้วย	27 (81.8)	159 (94.1)	186(92.1)
ไม่เห็นด้วย	6 (18.2)	10 (5.9)	16 (7.9)
รวม	33 (100.0)	169 (100.0)	202 (100.0)

Chi-Square = 5.694 d.f. = 1 Sig. = 0.017

จากตารางที่ 5.33 ผู้ที่เห็นด้วยว่า ระบบราชการปัจจุบันมีประสิทธิภาพและสามารถเป็นที่พึ่งของประชาชนได้ 186 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.1 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.8 และเรียนจากโรงเรียนของรัฐบาล 159 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.1

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า ระบบราชการปัจจุบันมีประสิทธิภาพและสามารถเป็นที่พึ่งของประชาชนได้ 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.9 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.2 และผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.9

ค่า Sig. = 0.017 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับระบบราชการปัจจุบันมีประสิทธิภาพและสามารถเป็นที่พึ่งของประชาชนได้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่า ผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ

ตารางที่ 5.34 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับการเลือกตั้งสมาชิก อบต., หรือสมาชิกสภาเทศบาล (ส.ท.) ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น

การเลือกตั้ง สมาชิก อบต., ส.ท. ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น	โรงเรียน ปอเนาะ	โรงเรียน รัฐบาล	รวม
เห็นด้วย	47 (90.4)	178 (97.8)	225(96.2)
ไม่เห็นด้วย	5 (9.6)	4(2.2)	9 (3.8)
รวม	52 (100.0)	182 (100.0)	234 (100.0)

Chi-Square = 6.017 d.f. = 1 Sig. = 0.014

จากตารางที่ 5.34 ผู้ที่ตอบว่า การเลือกตั้งสมาชิก อบต.หรือสมาชิกสภาเทศบาล ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น 225 ราย คิดเป็นร้อยละ 96.2 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.4 และเรียนจากโรงเรียนของรัฐบาล 178 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.8

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า การเลือกตั้งสมาชิก อบต.หรือสมาชิกสภาเทศบาล ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.8 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.6 และผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.2

ค่า Sig. = 0.014 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับการเลือกตั้งสมาชิก อบต. หรือสมาชิกสภาเทศบาล ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่า ผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ

ตารางที่ 5.35 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับการมีเพื่อนบ้านเป็นคนต่างศาสนา ไม่เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิต

การมีเพื่อนบ้านเป็นคนต่างศาสนา ไม่เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิต	โรงเรียนปอเนาะ	โรงเรียนรัฐบาล	รวม
เห็นด้วย	44 (86.3)	194 (97.0)	238(94.8)
ไม่เห็นด้วย	7 (13.7)	6 (3.0)	13 (6.2)
รวม	51 (100.0)	200 (100.0)	251 (100.0)

Chi-Square = 9.519 d.f. = 1 Sig. = 0.002

จากตารางที่ 5.35 ผู้ที่เห็นด้วยว่า การมีเพื่อนบ้านที่เป็นคนต่างศาสนาไม่เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิต 238 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.8 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.3 และเรียนจากโรงเรียนของรัฐบาล 194 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.0

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า การมีเพื่อนบ้านที่เป็นคนต่างศาสนาไม่เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิต 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.2 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.7 และผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.0

ค่า Sig. = 0.002 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับการมีเพื่อนบ้านเป็นคนต่างศาสนาไม่เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิต มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่า ผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ

ตารางที่ 5.36 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนส่วนใหญ่กับการมีเพื่อนบ้านเป็นคนต่างศาสนา
ไม่มีผลต่อความแตกแยกความสามัคคีของคนในหมู่บ้าน

การมีเพื่อนบ้านเป็นคนต่างศาสนา ไม่มีผลต่อ ความแตกแยกความสามัคคีของคนในหมู่บ้าน	โรงเรียน ปอเนาะ	โรงเรียน รัฐบาล	รวม
เห็นด้วย	46 (90.2)	193 (98.0)	239(96.4)
ไม่เห็นด้วย	5 (9.8)	4 (2.0)	9 (3.6)
รวม	51 (100.0)	197 (100.0)	248 100.0)

Chi-Square = 7.000 d.f. = 1 Sig. = 0.008

จากตารางที่ 5.36 ผู้ที่เห็นด้วยว่า การมีเพื่อนบ้านเป็นคนต่างศาสนาไม่มีผลต่อความแตกแยกความสามัคคีของคนภายในหมู่บ้าน 239 ราย คิดเป็นร้อยละ 96.4 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.2 และเรียนจากโรงเรียนของรัฐบาล 193 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.0

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า การมีเพื่อนบ้านเป็นคนต่างศาสนาไม่มีผลต่อความแตกแยกความสามัคคีของคนภายในหมู่บ้าน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.6 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.8 และผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.0

ค่า Sig. = 0.008 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์สถานที่เรียนกับการมีเพื่อนบ้านเป็นคนต่างศาสนาไม่มีผลต่อความแตกแยกความสามัคคีของคนภายในหมู่บ้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่าผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ

ตารางที่ 5.37 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับภายในหมู่บ้านมีความปลอดภัย สามารถไปไหนมาไหนได้แม้เวลากลางคืน

ภายในหมู่บ้านมีความปลอดภัย สามารถไปไหนมาไหนได้แม้เวลากลางคืน	โรงเรียน ปอเนาะ	โรงเรียน รัฐบาล	รวม
เห็นด้วย	36 (83.7)	177 (94.1)	213(92.2)
ไม่เห็นด้วย	7 (16.3)	11 (5.9)	18 (7.8)
รวม	43 (100.0)	188 (100.0)	231 (100.0)

Chi-Square = 5.296 d.f. = 1 Sig. = 0.021

จากตารางที่ 5.37 ผู้ที่เห็นด้วยว่า ภายในหมู่บ้านมีความปลอดภัยสามารถไปไหนมาไหนได้แม้เวลากลางคืน 213 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.2 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.7 และเรียนจากโรงเรียนของรัฐบาล 177 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า ภายในหมู่บ้านมีความปลอดภัย สามารถไปไหนมาไหนได้เวลา กลางคืน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.8 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.3 และผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.9

ค่า Sig. = 0.021 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียน กับภายในหมู่บ้านมีความปลอดภัยสามารถไปไหนมาไหนได้แม้เวลากลางคืน มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่า ผู้ที่เรียนจาก โรงเรียนปอเนาะ

ตารางที่ 5.38 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับเมื่อมีการเลือกตั้ง จะเลือกโดยไม่คำนึงว่าผู้ที่จะ เลือกมาเป็นผู้แทนนั้นจะเป็นคนนับถือศาสนาใด

เมื่อมีการเลือกตั้ง จะเลือกโดยไม่คำนึงว่าผู้ที่จะ เลือกมาเป็นผู้แทนนั้นจะเป็นนับถือศาสนาใด	โรงเรียน ปอเนาะ	โรงเรียน รัฐบาล	รวม
เห็นด้วย	42 (89.4)	195 (99.0)	237(97.1)
ไม่เห็นด้วย	5 (10.6)	2 (1.0)	7 (2.9)
รวม	47 (100.0)	197 (100.0)	244 (100.0)

Chi-Square = 12.580 d.f. = 1 Sig. = 0.000

จากตารางที่ 5.38 ผู้ที่เห็นด้วยว่า เมื่อมีการเลือกตั้ง จะเลือกโดยไม่คำนึงว่าผู้ที่จะเลือกมา เป็นผู้แทนนั้นจะเป็นคนนับถือศาสนาใด 237 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.1 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียน ปอเนาะ 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.4 และเรียนจากโรงเรียนของรัฐบาล 195 ราย คิดเป็นร้อยละ 99.0

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า เมื่อมีการเลือกตั้งจะเลือกโดยคำนึงว่าผู้ที่จะเลือกมาเป็นผู้แทน นั้นจะเป็นคนนับถือศาสนาใด 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.9 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 5 ราย คิด เป็นร้อยละ 10.6 และผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0

ค่า Sig. = 0.000 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียน กับเมื่อมีการเลือกตั้งจะเลือกโดยไม่คำนึงว่า ผู้ที่จะเลือกมาเป็นผู้แทนนั้นจะเป็นคนนับถือศาสนาใด มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลมีแนวโน้มเห็นด้วย มากกว่า ผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ

ตารางที่ 5.39 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับการที่บุตรหลานเรียนกับคนต่างศาสนา
ไม่ทำให้การยึดมั่นในวัฒนธรรมและประเพณีอิสลามของบุตรหลานลดลง

การที่บุตรหลานเรียนกับคนต่างศาสนา ไม่ทำให้ การยึดมั่นในวัฒนธรรมและประเพณีอิสลาม ของบุตรหลานลดลง	โรงเรียน ปอเนาะ	โรงเรียน รัฐบาล	รวม
เห็นด้วย	39 (83.0)	180 (93.3)	219(91.3)
ไม่เห็นด้วย	8 (17.0)	13 (6.7)	21 (8.8)
รวม	47 (100.0)	193(100.0)	240 (100.0)

Chi-Square = 5.008 d.f. = 1 Sig. = 0.025

จากตารางที่ 5.39 ผู้ที่เห็นด้วยว่า การที่บุตรหลานเรียนกับคนต่างศาสนาไม่ทำให้การยึดมั่นในวัฒนธรรมและประเพณีอิสลามของบุตรหลานลดลง 219 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.3 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.0 และเรียนจากโรงเรียนของรัฐบาล 180 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.3

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า การที่บุตรหลานเรียนกับคนต่างศาสนาไม่ทำให้การยึดมั่นในวัฒนธรรมและประเพณีอิสลามของบุตรหลานลดลง 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.8 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.0 และผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.7

ถ้า Sig. = 0.025 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่าความสัมพันธ์ระหว่าง การที่บุตรหลานเรียนกับคนต่างศาสนาไม่ทำให้การยึดมั่นในวัฒนธรรม และประเพณีอิสลามของบุตรหลานลดลง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่า ผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ

ตารางที่ 5.40 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับปัจจุบันสามารถทำอะไรก็ได้ในประเทศไทย
เช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา

ปัจจุบันสามารถทำอะไรก็ได้ในประเทศไทย เช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา	โรงเรียน ปอเนาะ	โรงเรียน รัฐบาล	รวม
เห็นด้วย	45 (86.5)	190 (97.4)	235(95.1)
ไม่เห็นด้วย	7 (13.5)	5 (2.6)	12 (4.9)
รวม	52 (100.0)	195 (100.0)	247 (100.0)

Chi-Square = 10.547 d.f. = 1 Sig. = 0.001

จากตารางที่ 5.40 ผู้ที่เห็นด้วยว่า ปัจจุบันสามารถทำอะไรก็ได้ในประเทศไทยเช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา 235 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.1 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.5 และเรียนจากโรงเรียนของรัฐบาล 190 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.4

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า ปัจจุบันสามารถทำอะไรก็ได้ในประเทศไทยเช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.9 เป็นผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.5 และผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาล 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.6

ค่า Sig. = 0.001 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่เรียนกับปัจจุบันสามารถทำอะไรก็ได้ในประเทศไทย เช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่า ผู้ที่เรียนจากโรงเรียนปอเนาะ

ตารางที่ 5.41 แสดงระดับความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับความไว้วางใจทางการเมือง กับสถานที่เรียน

ประเด็น	Sig.	Chi-Square
1. ปัจจุบันไม่มีโครงการพัฒนา ของราชการที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ และวัฒนธรรมของประชาชน	0.000	15.580
2. เมื่อมีการเลือกตั้ง จะเลือกโดยไม่มีการคำนึงถึงศาสนา	0.000	12.580
3. การเลือกตั้งทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองมากขึ้น	0.001	10.299
4. ปัจจุบันสามารถทำอะไรก็ได้ในประเทศไทย เช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา	0.001	10.547
5. หน่วยงานของราชการที่อยู่ในพื้นที่มีส่วนช่วยพัฒนาหมู่บ้าน เป็นอย่างมาก	0.002	9.664
6. การมีเพื่อนบ้านเป็นคนต่างศาสนาไม่เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิต	0.002	9.519
7. เจ้าหน้าที่บ้านเมืองบังคับใช้กฎหมายอย่างเป็นธรรม ไม่มีการแบ่งแยกชนชั้นและศาสนา	0.007	7.314
8. โครงการพัฒนาของรัฐที่เข้ามาสู่หมู่บ้าน เป็นที่ต้องการและตรงกับความต้องการของประชาชน	0.007	7.403
9. ในหมู่บ้านมีคนต่างศาสนาอาศัยอยู่ไม่มีผลต่อความแตกแยกความสามัคคีของคนในหมู่บ้าน	0.008	7.000

ประเด็น	Sig.	Chi-Square
10. การเลือกตั้งสมาชิก อบต.หรือ สมาชิกสภาเทศบาล ทำให้มีโอกาเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น	0.014	6.017
11. นโยบายการพัฒนาของรัฐทำให้ความเป็นอยู่ของประชาชนและหมู่บ้านดีขึ้น	0.016	5.793
12. ระบบราชการปัจจุบันมีประสิทธิภาพและสามารถเป็นที่พึ่งของประชาชนได้	0.017	5.694
13. ภายในหมู่บ้านมีความปลอดภัย สามารถไปไหนมาไหนได้แม้เวลากลางคืน	0.021	5.296
14. การที่บุตรหลานเรียนหนังสือกับคนต่างศาสนา ไม่ทำให้การขัดแย้งในวัฒนธรรมและประเพณีอิสลามลดลง	0.025	5.008
15. ปัจจุบันมีสิทธิและเสรีภาพอย่างมากภายใต้ระบอบการเมืองการปกครองไทย	0.036	4.406

จากตารางที่ 5.41 สรุปได้ว่า สถานที่เรียน มีความสัมพันธ์กับประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชน โดยผู้เรียนจากโรงเรียนรัฐบาลมีแนวโน้มไว้วางใจทางการเมืองในระดับสูงกว่าผู้เรียนจากโรงเรียนปอเนาะทุกประเด็น ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าระบบการศึกษาของรัฐมีส่วนในการกล่อมเกลาคิดทางการเมืองของประชาชน

ตารางที่ 5.42 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนกับรัฐบาลมีความสนใจและจริงจังในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

รัฐบาลมีความสนใจและจริงจังในการแก้ไขปัญหา จชต.	ไม่เกิน 3,000 บาท	3,001 - 6,000 บาท	6,001 บาท ขึ้นไป	รวม
เห็นด้วย	93 (91.2)	77(78.6)	68 (80.0)	238(83.5)
ไม่เห็นด้วย	9(8.8)	21 (21.4)	17 (20.0)	47 (16.5)
รวม	102 (100.0)	98 (100.0)	85 (100.0)	285 100.0)

Chi-Square = 6.849 d.f. = 2 Sig. = 0.033

จากตารางที่ 5.42 ผู้ที่เห็นด้วยว่า รัฐบาลมีความสนใจและจริงจังในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ 238 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.5 แยกเป็นมีรายได้ไม่เกิน 3,000 บาท 93 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.2 รายได้ระหว่าง 3,001-6,000 บาท 77 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.6 และรายได้ 6,001 บาท ขึ้นไป 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.0

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า รัฐบาลไม่มีความสนใจและจริงจังในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.5 แยกเป็น ผู้มีรายได้ไม่เกิน 3,000 บาท 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.8 รายได้ระหว่าง 3,001-6,000 บาท 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.4 และรายได้ 6,001 บาทขึ้นไป 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.0

ค่า Sig. = 0.033 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับความ
จริงใจและสนใจในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนใต้ของรัฐบาล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติ โดยผู้มีรายได้ต่ำมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่าผู้มีรายได้สูง

ตารางที่ 5.43 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเนื่องกับถ้ามีผู้นำที่เป็นคนต่างศาสนา ก็ไม่เป็นปัญหา
ต่อความเป็นอยู่ของคนในหมู่บ้าน

ถ้ามีผู้นำที่เป็นคนต่างศาสนา ก็ไม่เป็น ปัญหาต่อความเป็นอยู่ของคนในหมู่บ้าน	ไม่เกิน 3,000 บาท	3,001 – 6,000 บาท	6,001 บาท ขึ้นไป	รวม
เห็นด้วย	94 (85.5)	96(91.4)	87 (96.7)	277(90.8)
ไม่เห็นด้วย	16(14.5)	9 (8.6)	3 (3.3)	28 (9.2)
รวม	110 (100.0)	105 (100.0)	90 (100.0)	305 (100.0)

Chi-Square = 7.535 d.f. = 2 Sig. = 0.023

จากตารางที่ 5.43 ผู้ที่เห็นด้วยว่า ถ้ามีผู้นำที่เป็นคนต่างศาสนา ก็ไม่เป็นปัญหาต่อความ
เป็นอยู่ของคนในหมู่บ้าน 277 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.8 แยกเป็น ผู้มีรายได้ไม่เกิน 3,000 บาท 94 ราย
คิดเป็นร้อยละ 85.5 รายได้ระหว่าง 3,001 - 6,000 บาท 96 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.4 และรายได้ 6,001
บาทขึ้นไป 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 96.7

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า ถ้ามีผู้นำที่เป็นคนต่างศาสนา ก็ไม่เป็นปัญหาต่อความเป็นอยู่ของ
คนในหมู่บ้าน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.2 แยกเป็น ผู้มีรายได้ไม่เกิน 3,000 บาท 16 ราย คิดเป็นร้อย
ละ 14.5 รายได้ระหว่าง 3,001-6,000 บาท 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.6 และรายได้ 6,001 บาทขึ้นไป 3
ราย คิดเป็นร้อยละ 9.2

ค่า Sig. = 0.0023 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์รายได้กับถ้ามีผู้นำที่
เป็นคนต่างศาสนา ก็ไม่เป็นปัญหาต่อความเป็นอยู่ของคนในหมู่บ้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติ โดยผู้มีรายได้สูงมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่า ผู้มีรายได้ต่ำ

ตารางที่ 5.44 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนกับ ปัจจุบันนี้สามารถทำอะไรก็ได้
ในประเทศไทย เช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา

ปัจจุบันนี้ สามารถทำอะไรก็ได้ในประเทศไทย เช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา	ไม่เกิน 3,000 บาท	3,001 - 6,000 บาท	6,001 บาท ขึ้นไป	รวม
เห็นด้วย	106(89.8)	112 (95.7)	93 (100.0)	311(94.8)
ไม่เห็นด้วย	12(10.2)	5 (4.0)	-	17 (5.2)
รวม	118 (100.0)	117(100.0)	93 (100.0)	328 (100.0)

Chi-Square = 11.251 d.f. = 2 Sig. = 0.004

จากตารางที่ 5.44 ผู้ที่เห็นด้วยว่า ปัจจุบันสามารถทำอะไรก็ได้ในประเทศไทย เช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา 311 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.8 แยกเป็นมีรายได้ไม่เกิน 3,000 บาท 106 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.8 รายได้ระหว่าง 3,001-6,000 บาท 112 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.7 และรายได้ 6,001 บาทขึ้นไป 93 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.0

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า ปัจจุบันสามารถทำอะไรก็ได้ในประเทศไทยเช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.2 แยกเป็น ผู้มีรายได้ไม่เกิน 3,000 บาท 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.2 และรายได้ระหว่าง 3,001-6,000 บาท 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.3

ค่า Sig. = 0.004 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับความสามารถที่จะทำอะไรก็ได้ในประเทศไทยเช่นเดียวกับคนนับถือศาสนาอื่น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้มีรายได้สูงมีแนวโน้มเห็นมากกว่า ผู้มีรายได้ต่ำ

ตารางที่ 5.45 แสดงระดับความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความไว้วางใจทางการเมือง กับรายได้ต่อเดือน

ประเด็น	Sig.	Chi-Square
1. ปัจจุบันสามารถทำอะไรก็ได้ในประเทศไทย เช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา	0.004	11.251
2. ถ้ามีผู้นำที่เป็นคนต่างศาสนา ก็ไม่เป็นปัญหาต่อความเป็นอยู่ของคนในหมู่บ้าน	0.023	7.535
3. รัฐบาลมีความจริงใจและสนใจในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้	0.033	6.849

จากตารางที่ 5.45 สรุปได้ว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความไว้วางใจทางการเมือง โดยผู้มีรายได้ต่ำ มีแนวโน้มไว้วางใจทางการเมืองสูงในประเด็นความสนใจและจริงจังในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ของรัฐบาล ส่วนผู้มีรายได้สูง มีแนวโน้มไว้วางใจทางการเมืองสูงในประเด็นถ้ามีผู้นำที่เป็นคนต่างศาสนา ก็ไม่มีปัญหาต่อความเป็นอยู่ของคนในหมู่บ้าน และปัจจุบันนี้สามารถทำอะไรก็ได้ในประเทศไทยเช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา

ตารางที่ 5.46 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความจริงใจและตั้งใจในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนของรัฐบาล

ความจริงใจและตั้งใจ ในการแก้ไขปัญหา ความเดือดร้อนให้กับ ประชาชนของรัฐบาล	ราชการ/ พนักงาน รัฐสภา กิจ	ลูกจ้าง บริษัท	รับจ้าง ทั่วไป	เกษตรกร	ค้าขาย	อื่นๆ (นักเรียน นักศึกษา)	รวม
เห็นด้วย	51 (77.3)	14 (58.3)	60 (77.9)	68 (85.0)	14 (73.7)	22 (95.7)	229 (79.2)
ไม่เห็นด้วย	15 (22.7)	10 (41.7)	17 (22.1)	12 (15.0)	5 (26.3)	1 (4.3)	60 (20.8)
รวม	66 (100.0)	24 (100.0)	77 (100.0)	80 (100.0)	19 (100.0)	23 (100.0)	28 (100.0)

Chi-Square = 12.349 d.f. = 5 Sig. = 0.030

จากตารางที่ 5.46 ผู้ที่เห็นด้วยว่ารัฐบาลมีความจริงใจและตั้งใจในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชน 229 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.2 โดยกลุ่มนักเรียนนักศึกษาเป็นกลุ่มที่เห็นด้วยมากที่สุด 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.7 รองลงมา กลุ่มเกษตรกร 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.0 กลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไป 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.9 กลุ่มอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.3 กลุ่มอาชีพค้าขาย 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.7 และกลุ่มลูกจ้างบริษัทเป็นกลุ่มที่เห็นด้วยน้อยที่สุด 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.3

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า รัฐบาลมีความจริงใจและตั้งใจในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.8 แยกเป็น กลุ่มลูกจ้างบริษัทเอกชนเป็นกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยมากที่สุด 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมา กลุ่มอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.7 กลุ่มอาชีพค้าขาย 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.3 กลุ่มรับจ้างทั่วไป 17 ราย

คิดเป็นร้อยละ 22.1 กลุ่มอาชีพเกษตรกร 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.0 และกลุ่มนักเรียนนักศึกษา เป็นกลุ่มตอบไม่เห็นด้วยน้อยที่สุด 1 ราย คิดเห็นร้อยละ 4.3

ค่า Sig. = 0.030 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความ จริงใจและตั้งใจในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มนักเรียนนักศึกษามีความไว้วางใจต่อการทำงานของรัฐบาลมากที่สุด อาจ เนื่องมาจากเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบหรือเกี่ยวข้องติดตามกับการทำงานของรัฐบาลน้อย ซึ่งต่าง กับกลุ่มพนักงานบริษัทเอกชน กลุ่มอาชีพรับราชการและรัฐวิสาหกิจที่ต้องมีการติดตามการทำงานของ รัฐบาลอย่างใกล้ชิด ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ทำให้มีความคิดเห็นต่อรัฐบาลในทางลบมากกว่า

ตารางที่ 5.47 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความน่าเชื่อถือ สามารถไว้วางใจได้ของบุคคลใน รัฐบาลและนักการเมือง

บุคคลในรัฐบาลและนัก การเมืองมีความน่าเชื่อ ถือ สามารถไว้วางใจได้	ราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ลูกจ้าง บริษัท	รับจ้าง ทั่วไป	เกษตรกร	ค้าขาย	อื่นๆ (นักเรียน นักศึกษา)	รวม
เห็นด้วย	32 (64.0)	8 (50.0)	36 (66.7)	41 (83.7)	10 (66.7)	14 (93.3)	141 (70.9)
ไม่เห็นด้วย	18 (36.0)	8 (50.0)	18 (33.3)	8 (16.3)	5 (33.3)	1 (6.7)	58 (29.1)
รวม	50 (100.0)	16 (100.0)	54 (100.0)	49 (100.0)	15 (100.0)	15 (100.0)	199 (100.0)

Chi-Square = 12.663 d.f. = 5 Sig. = 0.027

จากตารางที่ 5.47 ผู้ที่เห็นด้วยว่าบุคคลในรัฐบาลและนักการเมืองเป็นคนที่น่าเชื่อถือและ สามารถไว้วางใจได้ 141 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.9 โดยกลุ่มนักเรียนนักศึกษาเป็นกลุ่มที่เห็นด้วยมาก ที่สุด 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.3 รองลงมา กลุ่มเกษตรกร 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.7 กลุ่มอาชีพรับ จ้างทั่วไป 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.7 ซึ่งเท่ากับกลุ่มอาชีพค้าขาย 10 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 เช่นกัน ลำดับต่อมาคือกลุ่มอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.0 และกลุ่ม ลูกจ้างบริษัทเป็นกลุ่มที่เห็นด้วยน้อยที่สุด 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.0

ส่วนผู้ที่ตอบไม่เห็นด้วยว่า บุคคลในรัฐบาลและนักการเมืองเป็นคนที่น่าเชื่อถือและ สามารถไว้วางใจได้ 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.1 แยกเป็น กลุ่มลูกจ้างบริษัทเอกชนเป็นกลุ่มที่ไม่ เห็นด้วยมากที่สุด 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา กลุ่มอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐ

วิสาหกิจ 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.0 กลุ่มอาชีพค้าขาย และกลุ่มรับจ้างทั่วไป จำนวน 5 และ 17 รายตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 33.3 กลุ่มอาชีพเกษตรกร 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.2 และกลุ่มนักเรียนนักศึกษาเป็นกลุ่มตอบไม่เห็นด้วยน้อยที่สุด คือ 1 ราย คิดเห็นร้อยละ 6.7

ค่า Sig. = 0.027 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความน่าเชื่อถือและสามารถไว้วางใจได้ของบุคคลในรัฐบาลและนักการเมือง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มนักเรียนนักศึกษามีความไว้วางใจต่อการทำงานของรัฐบาลมากที่สุด อาจเนื่องมาจากเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบหรือเกี่ยวข้องติดตามการทำงานของรัฐบาลน้อย ซึ่งต่างกับกลุ่มพนักงานบริษัทเอกชน กลุ่มอาชีพรับราชการและรัฐวิสาหกิจที่ต้องมีการติดตามพฤติกรรมของบุคคลในรัฐบาลและนักการเมืองอย่างใกล้ชิด ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ทำให้มีความคิดเห็นในทางลบมากกว่า

ตารางที่ 5.48 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับหน่วยงานของราชการที่อยู่ในพื้นที่มีส่วนช่วยพัฒนาหมู่บ้านอย่างมาก

หน่วยงานของราชการที่อยู่ในพื้นที่มีส่วนช่วยพัฒนาหมู่บ้านอย่างมาก	ราชการ/ พนักงานรัฐ วิสาหกิจ	ลูกจ้าง บริษัท	รับจ้าง ทั่วไป	เกษตรกร	ค้าขาย	อื่นๆ (นักเรียน นักศึกษา)	รวม
เห็นด้วย	66 (93.0)	18 (69.2)	68 (87.2)	70 (92.1)	20 (90.9)	25 (92.6)	267 (89.0)
ไม่เห็นด้วย	5 (7.0)	8 (30.8)	10 (12.8)	6 (7.9)	2 (9.1)	2 (7.2)	33 (11.0)
รวม	71 (100.0)	25 (100.0)	78 (100.0)	76 (100.0)	22 (100.0)	27 (100.0)	300 (100.0)

Chi-Square = 12.966 d.f. = 5 Sig. = 0.024

จากตารางที่ 5.48 ผู้ที่เห็นด้วยว่า หน่วยงานของราชการที่อยู่ในพื้นที่มีส่วนช่วยพัฒนาหมู่บ้านเป็นอย่างมาก 267 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.0 โดยกลุ่มอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจเป็นกลุ่มที่เห็นด้วยมากที่สุด 66 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.0 รองลงมา กลุ่มนักเรียนนักศึกษา 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.6 กลุ่มเกษตรกร 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.1 กลุ่มอาชีพค้าขาย 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.9 กลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไป 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.2 และกลุ่มลูกจ้างบริษัทเป็นกลุ่มที่เห็นด้วยน้อยที่สุด 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.2

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า หน่วยงานของราชการที่อยู่ในพื้นที่มีส่วนพัฒนาหมู่บ้านเป็น
อย่างมาก 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.0 แยกเป็น กลุ่มลูกจ้างบริษัทเอกชนเป็นกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยมาก
ที่สุด 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.8 รองลงมาคือกลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไป 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.8
กลุ่มอาชีพค้าขาย 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.1 กลุ่มอาชีพเกษตรกร 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.9 กลุ่มนัก
เรียนนักศึกษา 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.2 และกลุ่มอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจเป็นกลุ่ม
ไม่เห็นด้วยมากที่สุด 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.0

ค่า Sig. = 0.024 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการมี
ส่วนช่วยพัฒนาหมู่บ้านของหน่วยงานราชการที่อยู่ในพื้นที่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติ ในส่วนนี้กลุ่มอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจเป็นกลุ่มที่เห็นด้วยมากที่สุด อาจเป็น
เพราะบุคคลเหล่านี้ทำงานในหน่วยงานเหล่านี้โดยตรง ฉะนั้นจึงยากที่จะตอบปฏิเสธความสำคัญ
ของหน่วยงานของตนที่ปฏิบัติงาน และกลุ่มพนักงานบริษัทเอกชน ยังคงมีความเห็นในลบต่อการ
ทำงานของหน่วยงานราชการในพื้นที่

ตารางที่ 5.49 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับโครงการพัฒนาของรัฐที่เข้าสู่หมู่บ้านตรงกับความต้องการของประชาชนในหมู่บ้าน

โครงการพัฒนาของรัฐที่เข้า สู่หมู่บ้าน ตรงกับความ ต้องการของประชาชน	ราชการ/ พนักงานรัฐ วิสาหกิจ	ลูกจ้าง บริษัท	รับจ้าง ทั่วไป	เกษตรกร	ค้าขาย	อื่นๆ (นักเรียน นักศึกษา)	รวม
เห็นด้วย	62 (83.8)	19 (76.0)	81 (91.0)	77 (92.8)	17 (85.0)	27 (100.0)	283 (89.0)
ไม่เห็นด้วย	12 (16.2)	6 (24.0)	8 (9.0)	6 (7.2)	3 (15.0)	-	35 (11.0)
รวม	74 (100.0)	25 (100.0)	89 (100.0)	83 (100.0)	20 (100.0)	27 (100.0)	318 (100.0)

Chi-Square = 11.604 d.f. = 5 Sig. = 0.041

จากตารางที่ 5.49 ผู้ที่ตอบว่าโครงการของรัฐที่เข้ามาสู่หมู่บ้านตรงกับความต้องการของ
ประชาชน 283 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.0 โดยกลุ่มนักเรียนนักศึกษาเป็นกลุ่มที่เห็นด้วยมากที่สุด
จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือกลุ่มเกษตรกร 77 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.8 กลุ่ม
อาชีพรับจ้างทั่วไป 81 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.0 กลุ่มอาชีพค้าขาย 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 85 กลุ่ม
อาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.8 และกลุ่มลูกจ้างบริษัทเป็น
กลุ่มที่เห็นด้วยน้อยที่สุด 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.0

ส่วนผู้ที่ตอบไม่เห็นด้วยว่า โครงการของรัฐที่เข้ามาสู่หมู่บ้านตรงกับความต้องการของประชาชน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.0 แยกเป็น กลุ่มลูกจ้างบริษัทเอกชนเป็นกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยมากที่สุด 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.0 รองลงมา กลุ่มอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.2 กลุ่มอาชีพค้าขาย 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.0 กลุ่มรับจ้างทั่วไป 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.0 กลุ่มอาชีพเกษตรกร 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.2 และกลุ่มนักเรียนนักศึกษาไม่มีผู้ใดตอบไม่เห็นด้วยเลย

ค่า Sig. = 0.041 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับโครงการของรัฐที่เข้ามาสู่หมู่บ้านตรงกับความต้องการของประชาชน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มพนักงานบริษัทเอกชน กลุ่มอาชีพรับราชการและรัฐวิสาหกิจ เป็นกลุ่มที่เห็นด้วยน้อยที่สุดตามลำดับ ในส่วนนี้จะเห็นว่า แม้พนักงานของรัฐจะเห็นด้วยว่าหน่วยงานของราชการมีส่วนพัฒนาหมู่บ้านเป็นอย่างมากตามตารางที่ผ่านมา แต่ก็ยอมรับว่ายังมีโครงการพัฒนาของรัฐที่เข้ามาสู่หมู่บ้านบางโครงการที่ไม่ตรงกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่อยู่ เพราะบางโครงการรัฐส่วนกลางเป็นผู้กำหนดมาเอง ประชาชนในพื้นที่ไม่ได้มีส่วนร่วมและรับทราบด้วย

ตารางที่ 5.50 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับปัจจุบัน ไม่มีโครงการพัฒนาของราชการที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของประชาชน

ปัจจุบัน ไม่มีโครงการพัฒนา ของราชการที่มีผลกระทบต่อ ความเป็นอยู่และวัฒนธรรม ของประชาชน	ราชการ/ พนักงานรัฐ วิสาหกิจ	ลูกจ้าง บริษัท	รับจ้าง ทั่วไป	เกษตรกร	ค้าขาย	อื่นๆ (นักเรียน นักศึกษา)	รวม
เห็นด้วย	68 (93.2)	19 (82.6)	71 (87.7)	56 (75.7)	11 (61.1)	29 (100.0)	250 (85.0)
ไม่เห็นด้วย	5 (6.8)	4 (17.4)	10 (12.3)	18 (24.3)	7 (38.9)	-	44 (15.0)
รวม	73 (100.0)	23 (100.0)	81 (100.0)	74 (100.0)	18 (100.0)	29 (100.0)	294 (100.0)

Chi-Square = 21.910 d.f. = 5 Sig. = 0.001

จากตารางที่ 5.50 ผู้ที่เห็นด้วยว่า ไม่มีโครงการพัฒนาของรัฐที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของประชาชนในพื้นที่ 250 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.0 โดยกลุ่มนักเรียนนักศึกษาเป็นกลุ่มที่เห็นด้วยมากที่สุด 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมา กลุ่มอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.2 กลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไป 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.7 ลูกจ้างบริษัท 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.6 กลุ่มเกษตรกร 56 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.7 และกลุ่มอาชีพค้าขายเป็นกลุ่มเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.1

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า ไม่มีโครงการพัฒนาของรัฐที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.0 แยกเป็น โดย กลุ่มอาชีพค้าขายเป็นกลุ่มตอบไม่เห็นด้วยมากที่สุด 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.7 รองลงมา กลุ่มอาชีพเกษตรกร 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.3 กลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไป 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.3 กลุ่มอาชีพค้าขาย 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.3 กลุ่มรับจ้างทั่วไป 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.1 กลุ่มลูกจ้างบริษัท 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.4 กลุ่มอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.8 และกลุ่มนักเรียนนักศึกษาไม่มีผู้ใดกลุ่มตอบไม่เห็นด้วย

ค่า Sig. = 0.001 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับไม่มีโครงการของรัฐที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มนักเรียนนักศึกษามีแนวโน้มเห็นว่าไม่มีโครงการของรัฐบาลที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนมากที่สุด โดยกลุ่มอาชีพค้าขายมีแนวโน้มเห็นว่ายังมีโครงการที่มีผลกระทบต่อประชาชนอยู่

ตารางที่ 5.51 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน (พ.ศ.2540) มีส่วนช่วยแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้

รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน มีส่วนช่วยแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้	ราชการ/ พนักงานรัฐ วิสาหกิจ	ลูกจ้าง บริษัท	รับจ้าง ทั่วไป	เกษตรกร	ค้าขาย	อื่นๆ (นักเรียน นักศึกษา)	รวม
เห็นด้วย	64 (97.0)	22 (95.7)	71 (83.5)	72 (91.1)	18 (85.7)	20 (100.0)	267 (90.8)
ไม่เห็นด้วย	2 (3.0)	1 (4.3)	14 (16.5)	7 (8.9)	3 (14.3)	-	27 (9.28)
รวม	66 (100.0)	23 (100.0)	85 (100.0)	79 (100.0)	21 (100.0)	20 (100.0)	294 (100.0)

Chi-Square = 11.741 d.f. = 5 Sig. = 0.039

จากตารางที่ 5.51 ผู้ที่เห็นด้วยว่า รัฐธรรมนูญปัจจุบันมีส่วนช่วยแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้ 267 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.8 โดยกลุ่มนักเรียนนักศึกษาเป็นกลุ่มที่เห็นด้วยมากที่สุด 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมา กลุ่มข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.0 กลุ่มลูกจ้างบริษัทเอกชน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.7 กลุ่มอาชีพเกษตรกร 72 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.1 กลุ่มอาชีพค้าขาย 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.7 และกลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไป 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.5

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีส่วนช่วยแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้ 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.28 แยกเป็น กลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไปเป็นกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยมากที่สุด 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.5 รองลงมา กลุ่มอาชีพค้าขาย 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.7 กลุ่มอาชีพค้าขาย 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.4 กลุ่มอาชีพเกษตรกร 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.9 กลุ่มอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.3 กลุ่มอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.0 และกลุ่มนักเรียนนักศึกษาไม่มีผู้ตอบไม่เห็นด้วย

ค่า Sig. = 0.039 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีส่วนช่วยแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มนักเรียนนักศึกษามีแนวโน้มเห็นด้วยว่ารัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีส่วนช่วยแก้ไขความเดือดร้อนของประชาชน รองลงมาคือกลุ่มอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ โดยกลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไปและค้าขายเป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มไม่เห็นด้วยมากที่สุดตามลำดับ

ตารางที่ 5.52 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับภายในหมู่บ้านมีความปลอดภัย สามารถไปไหนมาไหนได้แม้เวลากลางคืน

ภายในหมู่บ้านมี ความปลอดภัย สามารถไปไหนมาไหนได้แม้เวลากลางคืน	ราชการ/ วิสาหกิจ	ลูกจ้าง บริษัท	รับจ้าง ทั่วไป	เกษตรกร	ค้าขาย	อื่นๆ (นักเรียน นักศึกษา)	รวม
เห็นด้วย	66 (91.7)	18 (72.0)	76 (88.4)	75 (100.0)	19 (82.6)	23 (92.0)	277 (90.5)
ไม่เห็นด้วย	6 (8.3)	7 (28.0)	10 (11.6)	-	4 (17.4)	2 (8.0)	29 (9.5)
รวม	72 (100.0)	25 (100.0)	86 (100.0)	75 (100.0)	23 (100.0)	25 (100.0)	306 (100.0)

Chi-Square = 20.166 d.f. = 5 Sig. = 0.001

จากตารางที่ 5.52 ผู้ที่เห็นด้วยว่า ภายในหมู่บ้านมีความมั่นคงปลอดภัย สามารถไปไหนมาไหนได้แม้แต่เวลากลางคืน 277 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.5 โดยกลุ่มอาชีพเกษตรกรเป็นที่เห็นด้วยมากที่สุด 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมา กลุ่มนักเรียนนักศึกษา 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.2 กลุ่มอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ 66 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.7 กลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไป 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.4 กลุ่มอาชีพค้าขาย 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.6 และกลุ่มลูกจ้างบริษัท เป็นกลุ่มที่เห็นด้วยน้อยที่สุด 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.0

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่าภายในหมู่บ้านมีความมั่นคงปลอดภัย สามารถไปไหนมาไหนได้แม้เวลากลางคืน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.5 แยกเป็น กลุ่มลูกจ้างบริษัทเอกชนเป็นกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยมากที่สุด 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมา กลุ่มอาชีพค้าขาย 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.4 กลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไป 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.6 กลุ่มอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.3 กลุ่มนักเรียนนักศึกษา 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.0 และกลุ่มเกษตรกร ไม่มีผู้ตอบไม่เห็นด้วยเลย

ค่า Sig. = 0.001 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับภายในหมู่บ้านมีความมั่นคงปลอดภัย สามารถไปไหนมาไหนได้แม้เวลากลางคืน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มอาชีพเกษตรกรเป็นกลุ่มเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มนักเรียนนักศึกษา และกลุ่มอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ และกลุ่มที่มีแนวโน้มไม่เห็นด้วยมากที่สุดคือลูกจ้างบริษัทเอกชน รองลงมาคือกลุ่มอาชีพค้าขาย

ตารางที่ 5.53 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการที่บุตรหลานเรียนหนังสือกับคนต่างศาสนา
ไม่ทำให้ยึดมั่นในวัฒนธรรมประเพณีอิสลามลดลง

การที่บุตรหลานเรียนหนังสือกับคนต่างศาสนาไม่ ให้การยึดมั่นในวัฒนธรรม ประเพณีอิสลามลดลง	ราชการ/ พนักงาน รัฐ วิสาหกิจ	ลูกจ้าง บริษัท	รับจ้าง ทั่วไป	เกษตรกร	ค้าขาย	อื่นๆ (นักเรียน นักศึกษา)	รวม
เห็นด้วย	72 (97.3)	21 (80.8)	86 (94.5)	68 (82.9)	20 (83.3)	25 (95.7)	292 (90.4)
ไม่เห็นด้วย	2 (2.7)	5 (19.2)	5 (5.5)	14 (17.1)	4 (16.7)	1 (3.8)	31 (9.6)
รวม	74 (100.0)	26 (100.0)	91 (100.0)	82 (100.0)	24 (100.0)	26 (100.0)	323 (100.0)

Chi-Square = 16.256 d.f. = 5 Sig. = 0.006

จากตารางที่ 5.53 ผู้ที่เห็นด้วยว่า การที่บุตรหลานเรียนกับคนต่างศาสนา ไม่ทำให้การยึดมั่นในวัฒนธรรมและประเพณีอิสลามลดลง 292 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.4 โดยกลุ่มอาชีพรับราชการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจเป็นกลุ่มที่เห็นด้วยมากที่สุด 72 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.3 รองลงมา กลุ่มนักเรียนนักศึกษา 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.7 กลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไป 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.5 กลุ่มอาชีพค้าขาย 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.3 กลุ่มอาชีพเกษตรกรกรรม 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.9 และกลุ่มลูกจ้างบริษัทเป็นกลุ่มที่เห็นด้วยน้อยที่สุด 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.8

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า การที่บุตรหลานเรียนกับคนต่างศาสนา ไม่ทำให้การยึดมั่นในวัฒนธรรมและประเพณีอิสลามลดลง 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.6 แยกเป็น กลุ่มลูกจ้างบริษัทเอกชนเป็นกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยมากที่สุด 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.2 รองลงมา กลุ่มอาชีพเกษตรกรกรรม 14 รายคิดเป็นร้อยละ 17.4 กลุ่มอาชีพค้าขาย 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.7 กลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไป 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.5 กลุ่มนักเรียนนักศึกษา 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.8 และกลุ่มอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ เป็นกลุ่มตอบไม่เห็นด้วยน้อยที่สุด คือ 2 ราย คิดเห็นร้อยละ 2.7

ค่า Sig. = 0.006 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์อาชีพกับการที่บุตรหลานเรียนกับคนต่างศาสนา ไม่ทำให้การยึดมั่นในวัฒนธรรมและประเพณีลดลง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีแนวโน้มเห็นมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไป ตามลำดับ

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ประชาชนในกลุ่มนี้ได้พบปะคนที่หลากหลายทำให้มีความคิดที่เห็นว่ามีผลกระทบต่อพวกเขาน้อย ขณะที่กลุ่มอาชีพกลุ่มพนักงานบริษัทเอกชนและเกษตรกร มีแนวโน้มเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวน้อยกว่า ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มบุคคลนี้แม้ลูกจ้างบริษัทเอกชนจะพบปะคนที่หลากหลาย แต่ส่วนใหญ่ในบริษัทจะมีคนที่นับถือศาสนาเดียวกันมากกว่า มีโอกาสพบปะคนต่างศาสนาบ่อย เช่นเดียวกับเกษตรกร

ตารางที่ 5.54 แสดงระดับความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความไว้วางใจทาง
การเมือง กับอาชีพ

ประเด็น	Sig.	Chi-Square
1. ภายในหมู่บ้านมีความมั่นคงและปลอดภัย สามารถไปไหนได้ แม้เวลากลางคืน	0.001	20.166
2. ปัจจุบันไม่มีโครงการพัฒนาของราชการที่มีผลกระทบต่อความ เป็นอยู่และวัฒนธรรมของประชาชน	0.001	21.910
3. การที่บุตรหลานเรียนกับคนต่างศาสนา ไม่ทำให้การยึดมั่นใน วัฒนธรรมและประเพณีอิสลามลดลง	0.006	16.256
4. หน่วยงานของราชการที่อยู่ในพื้นที่มีส่วนช่วยพัฒนาหมู่บ้าน เป็นอย่างมาก	0.024	12.966
5. บุคคลในรัฐบาลและนักการเมือง น่าเชื่อถือและสามารถไว้วางใจได้	0.027	12.663
6. รัฐบาลปัจจุบันมีความตั้งใจ และจริงใจในการแก้ไขปัญหาความ เดือดร้อนของประชาชน	0.030	12.349
7. รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน (2540) มีส่วนช่วยแก้ไขปัญหาความ เดือดร้อนได้	0.039	11.741
8. โครงการพัฒนาของรัฐที่เข้ามาสู่หมู่บ้าน เป็นที่ต้องการและตรง กับความต้องการของประชาชน	0.041	11.604

จากตารางที่ 5.54 สรุปได้ว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความไว้วางใจทางการเมือง อย่างมีนัยสำคัญ โดยกลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่มีแนวโน้มไว้วางใจทางการเมืองในประเด็นดังกล่าวข้างต้นมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และกลุ่มเกษตรกร อย่างไรก็ตามกลุ่มข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจมีแนวโน้มไว้วางใจต่ำในเรื่องโครงการพัฒนาของรัฐที่เข้ามาสู่หมู่บ้าน ตรงกับความต้องการของประชาชน ส่วนกลุ่มที่มีแนวโน้มไม่ไว้วางใจทางการเมืองในประเด็นดังกล่าวข้างต้นมากที่สุดคือกลุ่มอาชีพลูกจ้าง และค้าขาย

ตารางที่ 5.55 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีตำแหน่งในหมู่บ้านกับรัฐบาลมีความจริงใจและตั้งใจ
แก้ไขปัญหาคือความเดือดร้อนของประชาชน

รัฐบาลมีความจริงใจและตั้งใจแก้ไขปัญหาคือความเดือดร้อนของประชาชน	มีตำแหน่ง	ไม่มีตำแหน่ง	รวม
เห็นด้วย	124(85.5)	105 (72.9)	229(79.2)
ไม่เห็นด้วย	21(14.5)	39 (27.1)	60(20.8)
รวม	145(100.0)	144 (100.0)	289 (100.0)

Chi-Square = 6.973 d.f. = 1 Sig. = 0.008

จากตารางที่ 5.55 ผู้ที่เห็นด้วยว่า รัฐบาลมีความจริงใจและตั้งใจในการแก้ไขปัญหาคือความเดือดร้อนให้กับประชาชน 229 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.2 โดยแยกเป็นผู้มีตำแหน่งในหมู่บ้าน 124 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.5 และผู้ที่ไม่มีตำแหน่งในหมู่บ้าน 105 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.9

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า รัฐบาลมีความจริงใจและตั้งใจในการแก้ไขปัญหาคือความเดือดร้อนของประชาชน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.8 แยกเป็น เป็นผู้มีตำแหน่งในหมู่บ้าน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.5 และผู้ที่ไม่มีตำแหน่งในหมู่บ้าน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.1

ค่า Sig. = 0.008 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการมีตำแหน่งกับความจริงใจและตั้งใจในการแก้ไขปัญหาคือความเดือดร้อนของประชาชน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้มีตำแหน่งในหมู่บ้านมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่า ผู้ที่ไม่มีตำแหน่งทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้มีตำแหน่งส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มาจากการแต่งตั้ง เป็นตัวแทนของรัฐบาลในพื้นที่ จึงมีความใกล้ชิดกับผู้มีอำนาจทางการเมืองมากกว่าชาวบ้านที่ไม่มีตำแหน่ง ซึ่งส่งผลถึงทัศนคติทางการเมืองต่อผู้มีอำนาจทางการเมืองด้วย

ตารางที่ 5.56 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีตำแหน่งในหมู่บ้านกับบุคคลในรัฐบาลและนักการเมืองมีความน่าเชื่อถือและไว้วางใจได้

บุคคลในรัฐบาลและนักการเมืองมีความน่าเชื่อถือและสามารถไว้วางใจได้	มีตำแหน่ง	ไม่มีตำแหน่ง	รวม
เห็นด้วย	75(81.5)	66 (61.7)	141(70.9)
ไม่เห็นด้วย	17(18.5)	41 (38.3)	58(29.1)
รวม	92(100.0)	107 (100.0)	199 (100.0)

Chi-Square = 9.428 d.f. = 1 Sig. = 0.002

จากตารางที่ 5.56 ผู้ที่เห็นด้วยว่า บุคคลในรัฐบาลและนักการเมืองมีความน่าเชื่อถือและสามารถไว้วางใจได้ 141 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.9 โดยแยกเป็นผู้มีตำแหน่งในหมู่บ้าน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.5 และผู้ที่ไม่มีตำแหน่งในหมู่บ้าน 66 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.7

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า บุคคลในรัฐบาลและนักการเมืองมีความน่าเชื่อถือและสามารถไว้วางใจได้ 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.1 แยกเป็น เป็นผู้มีตำแหน่งในหมู่บ้าน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.5 และผู้ที่ไม่มีตำแหน่งในหมู่บ้าน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.3

ค่า Sig. = 0.002 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการมีตำแหน่งกับบุคคลในรัฐบาลและนักการเมืองมีความน่าเชื่อถือและสามารถไว้วางใจได้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่มีตำแหน่งในหมู่บ้านมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่า ผู้ที่ไม่มีตำแหน่ง

ตารางที่ 5.57 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีตำแหน่งในหมู่บ้านกับข้าราชการในพื้นที่ที่มีความห่วงใยในผลประโยชน์ของประชาชนและสามารถเป็นที่พึ่งได้

ข้าราชการในพื้นที่ที่มีความห่วงใยในผลประโยชน์ของประชาชนและสามารถเป็นที่พึ่งได้	มีตำแหน่ง	ไม่มีตำแหน่ง	รวม
เห็นด้วย	115(92.0)	130 (82.3)	245(86.6)
ไม่เห็นด้วย	10(8.0)	28 (17.7)	38(13.4)
รวม	125(100.0)	158 (100.0)	283 (100.0)

Chi-Square = 5.674 d.f. = 1 Sig. = 0.017

จากตารางที่ 5.57 ผู้ที่เห็นด้วยว่า ข้าราชการในพื้นที่ที่มีความห่วงใยในผลประโยชน์ของประชาชนและสามารถเป็นที่พึ่งได้ 245 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.6 โดยแยกเป็นผู้มีตำแหน่งในหมู่บ้าน 115 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.0 และผู้ที่ไม่มีตำแหน่งในหมู่บ้าน 130 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.3

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า ข้าราชการในพื้นที่ที่มีความห่วงใยในผลประโยชน์ของประชาชนและสามารถเป็นที่พึ่งได้ 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.4 แยกเป็น เป็นผู้มีตำแหน่งในหมู่บ้าน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.0 และผู้ที่ไม่มีตำแหน่งในหมู่บ้าน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.7

ค่า Sig. = 0.017 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการมีตำแหน่งกับข้าราชการในพื้นที่ที่มีความห่วงใยในผลประโยชน์ของประชาชนและสามารถเป็นที่พึ่งได้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่มีตำแหน่งในหมู่บ้านมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่าผู้ไม่มีตำแหน่ง

ตารางที่ 5.58 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีตำแหน่งในหมู่บ้านกับเจ้าหน้าที่บ้านเมืองบังคับใช้กฎหมายกับคนในสังคมอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกชนชั้น และศาสนา

เจ้าหน้าที่บ้านเมือง บังคับใช้กฎหมายกับคนในสังคมอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกชนชั้นและศาสนา	มีตำแหน่ง	ไม่มีตำแหน่ง	รวม
เห็นด้วย	125(89.3)	128 (80.5)	253(84.6)
ไม่เห็นด้วย	15(10.7)	31 (19.5)	46(15.4)
รวม	140(100.0)	159 (100.0)	299 (100.0)

Chi-Square = 4.411 d.f. = 1 Sig. = 0.036

จากตารางที่ 5.58 ผู้ที่เห็นด้วยว่า เจ้าหน้าที่บ้านเมืองบังคับใช้กฎหมายกับคนในสังคมอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่แบ่งแยกชนชั้นและศาสนา 253 ราย คิดเป็นร้อยละ 84.6 โดยแยกเป็นผู้มีตำแหน่งในหมู่บ้าน 125 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.3 และผู้ที่ไม่มีความหมายในหมู่บ้าน 128 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.5

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า เจ้าหน้าที่บ้านเมืองบังคับใช้กฎหมายกับคนในสังคมอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่แบ่งแยกชนชั้นและศาสนา 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.4 แยกเป็น เป็นผู้ที่มีหรือเคยมีตำแหน่งในหมู่บ้าน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.7 และผู้ที่ไม่มีความหมายในหมู่บ้าน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.5

ค่า Sig. = 0.036 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการมีตำแหน่งกับเจ้าหน้าที่บ้านเมืองบังคับใช้กฎหมายกับคนในสังคมอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกชนชั้นและศาสนา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่มีตำแหน่งในหมู่บ้านมีแนวโน้มเห็นมากกว่าผู้ที่ไม่มีความหมาย

ตารางที่ 5.59 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีตำแหน่งในหมู่บ้านกับหน่วยงานของราชการที่อยู่ในพื้นที่มีส่วนช่วยพัฒนาหมู่บ้านอย่างมาก

หน่วยงานของราชการที่อยู่ในพื้นที่ มีส่วนช่วยพัฒนาหมู่บ้านอย่างมาก	มีตำแหน่ง	ไม่เคยเป็น	รวม
เห็นด้วย	128(93.4)	140 (85.4)	268(89.0)
ไม่เห็นด้วย	9(6.6)	24 (14.6)	33(11.0)
รวม	137(100.0)	164 (100.0)	301 (100.0)

Chi-Square = 4.974 d.f. = 1 Sig. = 0.026

จากตารางที่ 5.59 ผู้ที่เห็นด้วยว่า หน่วยงานของราชการที่อยู่ในพื้นที่มีส่วนช่วยพัฒนาหมู่บ้านอย่างมาก 268 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.0 โดยแยกเป็นผู้มีตำแหน่งในหมู่บ้าน 128 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.4 และผู้ที่ไม่มีตำแหน่งในหมู่บ้าน 140 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.4

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า หน่วยงานของราชการที่อยู่ในพื้นที่มีส่วนช่วยพัฒนาหมู่บ้านเป็นอย่างมาก 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.0 แยกเป็น เป็นผู้มีตำแหน่งในหมู่บ้าน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.6 และผู้ที่ไม่มีตำแหน่งในหมู่บ้าน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.6

ค่า Sig. = 0.026 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการมีตำแหน่งกับหน่วยงานของราชการในพื้นที่มีส่วนช่วยพัฒนาหมู่บ้านเป็นอย่างมาก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่เคยหรือเคยดำรงตำแหน่งในหมู่บ้านมีแนวโน้มเห็นมากกว่าผู้ไม่มีตำแหน่ง หน่วยงานของราชการที่อยู่ในพื้นที่ เช่น หน่วยงานกำลังทหาร ตำรวจ หรืออื่น ๆ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากบุคคลเหล่านี้เป็นผู้ที่นำนโยบายทางราชการไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่โดยตรง เช่น การควบคุม ดูแลโครงการต่าง ๆ เป็นต้น

ตารางที่ 5.60 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีตำแหน่งในหมู่บ้านกับการที่บุตรหลานเรียนกับคนต่างศาสนา ไม่ทำให้การยึดมั่นในวัฒนธรรมและประเพณีลดลง

การที่บุตรหลานเรียนหนังสือกับคนต่างศาสนา ไม่ทำให้ การยึดมั่นในวัฒนธรรมและประเพณีลดลง	มีตำแหน่ง	ไม่มีตำแหน่ง	รวม
เห็นด้วย	121(85.8)	172 (94.0)	293(90.4)
ไม่เห็นด้วย	20(14.2)	11 (6.0)	31(9.6)
รวม	141(100.0)	183 (100.0)	324 (100.0)

Chi-Square = 6.149 d.f. = 1 Sig. = 0.013

จากตารางที่ 5.60 ผู้ที่ตอบเห็นด้วยว่า การที่บุตรหลานเรียนกับคนต่างศาสนา ไม่ทำให้การยึดมั่นในวัฒนธรรมและประเพณีลดลง 293 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.4 โดยแยกเป็นผู้มีตำแหน่งในหมู่บ้าน 121 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.8 และผู้ที่ไม่มีตำแหน่งในหมู่บ้าน 172 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.0

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า การที่บุตรหลานเรียนกับคนต่างศาสนา ไม่ทำให้การยึดมั่นในวัฒนธรรมและประเพณีลดลง 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.6 แยกเป็น เป็นผู้มีตำแหน่งในหมู่บ้าน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.2 และผู้ที่ไม่มีตำแหน่งในหมู่บ้าน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.0

ค่า Sig. = 0.013 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการมีตำแหน่งกับการที่บุตรหลานเรียนกับคนต่างศาสนา ไม่ทำให้การยึดมั่นในวัฒนธรรมและประเพณีลดลง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่มีตำแหน่งในหมู่บ้านมีแนวโน้มไม่เห็นด้วยมากกว่า ผู้ไม่มีตำแหน่ง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ที่มีตำแหน่งนั้น เป็นผู้นำชุมชนถือเป็นชนชั้นกลางในท้องถิ่น ได้รับรู้ข่าวสาร ได้เห็นสภาพทั่วไปของสังคมภายนอก ทำให้เกรงว่าวัฒนธรรมอิสลามจะถูกวัฒนธรรมอื่นครอบงำ ในขณะที่ประชาชนทั่วไปที่ไม่มีตำแหน่งใด ๆ ในพื้นที่เลยมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่า อาจเนื่องมาจากการรับรู้ถึงวิธีการครอบงำทางวัฒนธรรมน้อยกว่า ไม่เคยเห็นตัวอย่างในสังคมอื่น ไม่ได้มีโอกาสพูดคุยกันในวงสังคมเช่นเดียวกับผู้นำ

ตารางที่ 5.61 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีตำแหน่งในหมู่บ้านกับปัจจุบันนี้ สามารถทำอะไรก็ได้ในประเทศไทยเช่นเดียวกับคนอื่น ๆ ที่ต่างศาสนา

ปัจจุบันนี้สามารถทำอะไรก็ได้ในประเทศไทย เช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา	มีตำแหน่ง	ไม่มีตำแหน่ง	รวม
เห็นด้วย	147(90.7)	177 (98.9)	324(95.0)
ไม่เห็นด้วย	15(9.3)	2 (1.1)	17(5.0)
รวม	162(100.0)	179 (100.0)	341 (100.0)

Chi-Square = 11.901 df. = 1 Sig. = 0.018

จากตารางที่ 5.61 ผู้ที่เห็นด้วยว่าปัจจุบันสามารถทำอะไรก็ได้ในประเทศไทยเช่นเดียวกับคนอื่น ๆ ที่ต่างศาสนา 324 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.0 โดยแยกเป็นผู้มีตำแหน่งในหมู่บ้าน 147 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.7 และผู้ที่ไม่ได้ตำแหน่งในหมู่บ้าน 177 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.9

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า ปัจจุบันสามารถทำอะไรก็ได้ในประเทศไทย เช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.0 แยกเป็น เป็นผู้ที่มีตำแหน่งในหมู่บ้าน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.3 และผู้ที่ไม่ได้ตำแหน่งในหมู่บ้าน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.1

ค่า Sig. = 0.018 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการมีตำแหน่งกับปัจจุบันสามารถทำอะไรก็ได้ในประเทศไทย เช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่ไม่ได้ตำแหน่งในหมู่บ้านมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่าผู้ที่มีตำแหน่งในหมู่บ้าน

ตารางที่ 5.62 แสดงระดับความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความไว้วางใจ
ทางการเมือง กับการมีตำแหน่งในหมู่บ้าน

ประเด็น	Sig.	Chi-Square
1.บุคคลในรัฐบาลและนักการเมือง น่าเชื่อถือและสามารถไว้วางใจได้	0.002	9.248
2.รัฐบาลปัจจุบันมีความตั้งใจและจริงใจในการแก้ไข ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน	0.008	6.9737
3. การที่บุตรหลานเรียนกับคนต่างศาสนา ไม่ทำให้การ ยึดมั่นในวัฒนธรรมและประเพณีอิสลามลดลง	0.0013	6.149
4. ข้าราชการในพื้นที่มีความห่วงใยในผลประโยชน์ของ ประชาชน และสามารถเป็นที่พึ่งได้	0.017	5.674
5. ปัจจุบันสามารถทำอะไรก็ได้ในประเทศไทย เช่นเดียวกับ คนอื่นที่ต่างศาสนา	0.018	11.901
6. หน่วยงานของราชการที่อยู่ในพื้นที่มีส่วนช่วยพัฒนา หมู่บ้านเป็นอย่างมาก	0.026	4.974
7. เจ้าหน้าที่บ้านเมืองบังคับใช้กฎหมายคนในสังคม อย่าง เท่าเทียมกัน โดยไม่แบ่งแยกชนชั้นและศาสนา	0.036	4.411

จากตารางที่ 5.62 สรุปได้ว่า การมีตำแหน่งทางสังคมความสัมพันธ์ประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชน อย่างมีนัยสำคัญ โดยผู้มีตำแหน่งในหมู่บ้านมีแนวโน้มไว้วางใจทางการเมืองสูงกว่าผู้ไม่มีตำแหน่งในประเด็น ความจริงใจและตั้งใจของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาของประชาชน, รัฐบาลและนักการเมืองมีความน่าเชื่อถือและไว้วางใจได้, ข้าราชการในพื้นที่มีความห่วงใยในผลประโยชน์ของประชาชน และสามารถเป็นที่พึ่งได้, เจ้าหน้าที่บ้านเมืองบังคับใช้กฎหมายกับคนในสังคมอย่างเท่าเทียมกัน และหน่วยงานของราชการในพื้นที่มีส่วนช่วยพัฒนาหมู่บ้านเป็นอย่างมาก ส่วนผู้ไม่มีตำแหน่งมีแนวโน้มไว้วางใจทางการเมืองสูงกว่าผู้มีตำแหน่งในประเด็นการที่บุตรหลานเรียนกับคนต่างศาสนาไม่ทำให้การยึดมั่นในวัฒนธรรมและประเพณีลดลง และปัจจุบันสามารถทำอะไรก็ได้ในประเทศไทย เช่นเดียวกับคนอื่นที่ต่างศาสนา

ตารางที่ 5.63 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดตามข่าวสารทางการเมืองกับระบบราชการปัจจุบันมี
ประสิทธิภาพและเป็นที่พึงของประชาชนได้

ระบบราชการปัจจุบันมีประสิทธิภาพและเป็นที่ พึงของประชาชนได้	น้อย	ปานกลาง	บ่อยมาก	รวม
เห็นด้วย	4 (66.7)	48 (88.9)	199(93.4)	251(91.9)
ไม่เห็นด้วย	2 (33.3)	6(11.1)	14(6.6)	22 (8.1)
รวม	6 (100.0)	54(100.0)	213(100.0)	273 (100.0)

Chi-Square = 6.487 d.f. = 2 Sig. = 0.039

จากตารางที่ 5.63 ผู้ที่เห็นด้วยว่า ระบบราชการปัจจุบันมีประสิทธิภาพและสามารถเป็นที่พึ่งได้ 251 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.9 โดยแยกเป็นผู้ที่ติดตามข่าวสารทางการเมืองบ่อยมาก 199 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.4 รองลงมา ผู้ติดตามข่าวสารทางการเมืองระดับปานกลาง 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.9 และผู้ที่ติดตามข่าวสารทางการเมืองน้อย 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.7

ผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า ระบบราชการปัจจุบันมีประสิทธิภาพและสามารถเป็นที่พึ่งได้ 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.1 โดยแยกเป็นผู้ที่ติดตามข่าวสารทางการเมืองน้อย 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมา ผู้ติดตามข่าวสารทางการเมืองระดับปานกลาง 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.1 และผู้ที่ติดตามข่าวสารทางการเมืองบ่อยมาก 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.6

ค่า Sig. = 0.039 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการติดตามข่าวสารทางการเมืองกับระบบราชการปัจจุบันมีประสิทธิภาพและสามารถเป็นที่พึ่งได้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่ติดตามข่าวสารทางการเมืองบ่อยมากมีแนวโน้มเห็นด้วย มากกว่าผู้ที่ติดตามข่าวสารทางการเมืองน้อย

ตารางที่ 5.64 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดตามข่าวสารทางการเมืองกับระบอบการเมือง
การปกครองในปัจจุบันสามารถเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองได้มากขึ้น

ระบอบการเมืองการปกครองปัจจุบันสามารถ เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองได้มากขึ้น	น้อย	ปานกลาง	บ่อยมาก	รวม
เห็นด้วย	4 (66.7)	52 (96.3)	238(97.9)	294(97.0)
ไม่เห็นด้วย	2 (33.3)	2(3.7)	5(2.1)	9 (3.0)
รวม	6 (100.0)	54(100.0)	243(100.0)	303 (100.0)

Chi-Square = 19.996 d.f. = 2 Sig. = 0.0000

จากตารางที่ 5.64 ผู้ที่เห็นด้วยว่า ระบบการเมืองการปกครองในปัจจุบันสามารถเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองได้มากขึ้น 294 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.0 โดยแยกเป็นผู้ที่ติดตามข่าวสารทางการเมืองบ่อยมาก 238 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.9 รองลงมา ผู้ติดตามข่าวสารทางการเมืองระดับปานกลาง 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 96.3 และผู้ที่ติดตามข่าวสารทางการเมืองน้อย 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.7

ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยว่า ระบบการเมืองปัจจุบันสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองได้มากยิ่งขึ้น 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.0 โดยแยกเป็นผู้ที่ติดตามข่าวสารทางการเมืองน้อย 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมา ผู้ติดตามข่าวสารทางการเมืองระดับปานกลาง 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.7 และผู้ที่ติดตามข่าวสารทางการเมืองบ่อยมาก 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.1

ค่า Sig. = 0.000 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการติดตามข่าวสารทางการเมืองกับระบบการเมืองปัจจุบันสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองได้มากยิ่งขึ้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่ติดตามข่าวสารทางการเมืองบ่อยมากมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่า ผู้ที่ติดตามข่าวสารทางการเมืองน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้ที่ติดตามข่าวสารทางการเมืองบ่อยมากนั้นย่อมรู้ดีว่าช่องทางการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองนั้นมีมากมาย และประชาชนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในทางการเมืองได้อย่างเต็มที่

ตารางที่ 5.65 แสดงระดับความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความไว้วางใจทางการเมืองกับการติดตามข่าวสารทาง

ประเด็น	Sig.	Chi-Square
1. ระบบการเมืองการปกครองปัจจุบัน ทำให้สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองได้มากขึ้น	0.000	19.996
2. ระบบราชการปัจจุบันมีประสิทธิภาพ และเป็นที่พึงแก่ประชาชนได้	0.039	6.487

จากตารางที่ 5.65 สรุปได้ว่า การติดตามข่าวสารทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ที่ติดตามข่าวสารทางการเมืองระดับสูงมีแนวโน้มไว้วางใจทางการเมืองสูงในประเด็นทั้งสองที่กล่าวมา

ส่วนที่ 6 ผลการศึกษาจากการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ

เพื่อให้ผลการศึกษาได้ทราบข้อเท็จจริงที่เป็นรายละเอียดเจาะลึกมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการกับผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนา และประชาชนในพื้นที่ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับระบบการเมืองไทย จำนวน 9 ราย แยกเป็น ผู้นำชุมชน 2 ราย ผู้นำศาสนา 1 ราย และราษฎร 6 ราย โดยมีผลการสัมภาษณ์ดังนี้

6.1 ความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการก่อการร้าย การเรียกค่าคุ้มครอง การก่อวินาศกรรมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ นายสุชาติ สนิทวาที ประธานสภาตำบลตันหยงมัส (สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2543) กล่าวว่า “ไม่มีความเห็นในเรื่องนี้เท่าใดนัก ปัญหานี้มันมีมานานแล้ว เมื่อก่อนอาจจะไม่มีแต่ในช่วงเวลานี้ไม่ค่อยมีให้เห็นแล้ว ที่มีก็เป็นพวกสร้างสถานการณ์ ส่วนสาเหตุนั้นก็คิดว่ามาจากเจ้าหน้าที่ของรัฐบางหน่วยงานเป็นผู้สร้างสถานการณ์ขึ้นมา เพื่อพวกฟ้องหรือตำแหน่งหน้าที่ เหตุการณ์เหล่านี้ส่วนมากจะเกิดในเวลางบประมาณจะออก อย่างไรก็ตามก็ประชาชนก็มีส่วนทำให้เกิดปัญหาเหล่านี้เช่นกันทั้งทางตรงและทางอ้อม”

ต่อมานายยาชิบ แวดือราแม เป็นราษฎร (สัมภาษณ์, 27 เมษายน 2543) มีความเห็นในเรื่องนี้ว่า “เป็นเรื่องธรรมดาเพราะที่ไหน ๆ ในโลกนี้ก็ย่อมมีปัญหากันทั้งนั้น มันอยู่ที่ว่าปัญหานั้นจะเป็นปัญหาเล็กหรือใหญ่ ความเป็นจริงแล้วปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นปัญหาที่เล็กมาก เพียงแต่ทางการไม่เล็งเห็นถึงความสำคัญในการที่จะแก้ไขและไม่มีความจริงจังในการที่จะแก้ไขเท่านั้น และบางทีเหตุการณ์ บางเหตุการณ์คนของรัฐเป็นเสียเอง และยังรู้เห็นเต็มใจด้วยซ้ำไป” ส่วนสาเหตุของปัญหานี้ นายยาชิบ คิดว่า “เกิดจากทั้งสองฝ่ายคือทั้งรัฐบาลและข้าราชการในพื้นที่ คือรัฐบาลเองไม่เต็มใจหรือไม่ให้ความสำคัญในการที่จะแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างจริงจัง โดยจะแก้ปัญหาละเลาะหน้าไปวัน ๆ โดยไม่มีการวางแผนหรือโครงการต่าง ๆ ที่ทำให้เห็นถึงความเอาใจใส่ดูแล ส่วนข้าราชการในพื้นที่ก็จะเล่นพรรคเล่นพวกเป็นส่วนใหญ่จะยึดติดกับบุคคลที่มีอิทธิพลโดยไม่ให้ความสนใจต่อประชาชนเท่าที่ควร” ส่วนประชาชนมีส่วนหรือไม่นั้น นายยาชิบกล่าวว่า “ประชาชนก็มีส่วนเพราะเมื่อทางราชการไม่ให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาแล้วประชาชนก็เกิดความเกลียดชังทางราชการโดยอัตโนมัติ และก็จะอาจจะเกิดอคติเกิดขึ้นด้วย และประชาชนก็จะไม่ให้ความร่วมมือกับทางราชการในการตอบแทน”

นายgunอดิง สุริยะอินทร ตำแหน่งอหิมา (สัมภาษณ์, 9 มีนาคม 2543) กล่าวถึงเรื่องนี้เช่นกันว่า “สาเหตุของปัญหานี้มีบางเหตุที่มาจากการกระทำของข้าราชการบางคน ประชาชนก็มีส่วนเช่น ใส่ร้ายป้ายสีคนดี คนบริสุทธิ์”

ส่วน นายอัมรินทร์ ยูโซ๊ะ เป็นราษฎร (สัมภาษณ์, 28 เมษายน 2543) มีความเห็นที่แตกต่างไป คือกล่าวว่า “ปัญหานี้อาจจะมีองค์กรที่มีอำนาจทางการเงินให้การสนับสนุน ส่วนสาเหตุนั้นอาจจะมาจากการเมือง รัฐบาลและข้าราชการไม่มีส่วนเกี่ยวข้องแต่อย่างใด รวมถึงประชาชนด้วย แต่ประชาชนอาจจะไม่ให้ความร่วมมือในการแจ้งข่าวแก่ทางราชการทำให้ทางราชการไม่ทราบความเคลื่อนไหวของกลุ่มบุคคลดังกล่าว”

6.2 ความคิดเห็นต่อโครงการพัฒนาของรัฐ ว่ามีส่วนทำให้เกิดปัญหาในพื้นที่นี้หรือไม่ นายสุชาติ สนิทวาทิ ประธานกีฬาตำบลตันหยงมัส (สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2543) กล่าวว่า “โครงการของรัฐบาลจะมีส่วนทำให้เกิดปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้หรือไม่ นั้น ประชาชนไม่มีส่วนรู้เห็น เพราะโครงการแต่ละโครงการจะมาถึงมือประชาชน เช่น โครงการพัฒนาชุมชน การกีฬา หรือเงินยืม เป็นต้น”

นายชาชิบ แวดือราแม ราษฎร (สัมภาษณ์, 27 เมษายน 2543) กล่าวว่า “มีส่วนทำให้เกิดปัญหา เช่น โครงการของนิคมสร้างตนเองที่เอาคนศาสนาอิสลามกับศาสนาพุทธมาอยู่ร่วมกันในโครงการเดียวกัน ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือ จะมีการแบ่งปันที่ดินทำกินหรือที่อยู่อาศัยที่ไม่เป็นธรรม โดยจะให้คนพุทธมีสิทธิมากกว่า คือให้เลือกก่อนหรือบางทีก็จะให้คนพุทธถือครองครอบครองมากกว่า”

ส่วนคนอื่น ๆ มีความเห็นในเรื่องนี้ต่างกันคือ ราษฎร (ไม่ระบุชื่อ) (สัมภาษณ์, 28 เมษายน 2543) กล่าวว่า “โครงการของรัฐบาลเป็นโครงการที่เข้าถึงประชาชนโดยตรง ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับผลจากโครงการ ไม่เหมือนสมัยที่ผ่านมาที่โครงการไม่เข้าถึงประชาชนโดยตรง จะมีปัญหาที่ต้องการให้โครงการลงพื้นที่ของตนเองเท่านั้น” ส่วนคนอื่น ๆ เช่น นายอัมรินทร์ ยูโซ๊ะ (สัมภาษณ์ 28 เมษายน 2543), นายกุนอดิง สุริยะอินทร อีหม่าม (สัมภาษณ์, 9 มีนาคม 2543) ต่างก็กล่าวทำนองเดียวกันว่า “โครงการพัฒนาต่าง ๆ ของรัฐบาลนั้นส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา หรือเป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหาความไม่สงบ”

6.3 ความเห็นต่อผู้มีอำนาจทางการเมือง ได้แก่ รัฐบาล ข้าราชการในพื้นที่ นายสุชาติ สนิทวาทิ ประธานกีฬาตำบลตันหยงมัส (สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2543) กล่าวว่า “ความพยายามของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาคือความว่างเปล่า สิบปียี่สิบปี ก็ยังคงเหมือนเดิม ความไม่สงบก็ยังคงเหมือนเดิม ส่วนการให้บริการประชาชนของข้าราชการในพื้นที่นั้นข้าราชการบางแห่งจะดีขึ้นกว่าเดิม บางแห่งอาจจะเลวลง ความเป็นธรรมคงมิให้เห็นยากมากในสังคมปัจจุบันนี้”

ส่วนบุคคลอื่น ๆ เช่น นายถนอดิจ อีหม่าม (สัมภาษณ์, 9 มีนาคม 2543), นายอัมรินทร์ ยูโซ๊ะ ต่างก็มีความเห็นที่ไม่แตกต่างกันมากนัก กล่าวคือเห็นว่า “ความพยายามของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาอย่างไม่เต็มที่ ไม่ทั่วถึง และไม่จริงจัง การให้บริการประชาชนของข้าราชการก็ยังไม่ทั่วถึง”

ครูเจ๊ะสัน (สัมภาษณ์, 27 เมษายน 2543) กล่าวว่า “รัฐบาลมีความพยายามที่จะแก้ไขปัญหาของประชาชน แต่เจ้าหน้าที่บางคนยังไม่เข้าใจถึงปัญหา และขนบธรรมเนียมประเพณีของชุมชน จึงไม่สามารถแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างทั่วถึง”

นายยาซิบ แวเคือราแม ราษฎร (สัมภาษณ์, 27 เมษายน 2543) กล่าวว่า “รัฐบาลยังมีความพยายามไม่เต็มที่ในการแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะการใช้งบประมาณในการรักษาความสงบหรือความปลอดภัย และบุคคลของรัฐบาลที่ส่งมาแก้ไขปัญหาส่วนมากจะเป็นพวกปลายแถวเท่านั้น และไม่เข้าใจ่องแท้ในการที่จะแก้ไขปัญหา ส่วนการให้บริการประชาชนของข้าราชการในพื้นที่นั้นยังไม่ทั่วถึงและไม่เป็นธรรม เพราะข้าราชการในพื้นที่ไม่ค่อยเต็มใจที่จะให้บริการกับประชาชนเท่าที่ควร เพราะถือว่าคนละศาสนา”

ส่วน ราษฎรอีกท่านหนึ่ง (ไม่ระบุชื่อ) (สัมภาษณ์, 28 เมษายน 2543) กล่าวว่า “ทุก ๆ รัฐบาลพยายามอย่างเต็มที่ในการแก้ไขปัญหา แต่แก้ไขแบบเผด็จการไม่ใช่แก้ไขแบบประชาธิปไตย ส่วนข้าราชการในพื้นที่นั้นเขาบริสุทธ์ เขาทำงานตามคำสั่งนายเท่านั้น”

สมาชิกกลุ่มเยาวชนตำบลตันหยงมัส (สัมภาษณ์, 12 มกราคม 2543) กล่าวว่า “เมื่อมีงานต่าง ๆ จัดขึ้นในชุมชน เช่น การแข่งขันฟุตบอล เป็นต้น จะมี ส.ส. หรือ ส.จ. มาร่วมงานเสมอ บางครั้งให้เงินสนับสนุนในการแข่งขัน หรือให้ถ้วยรางวัลแก่ทีมชนะเลิศ บางทีทีมฟุตบอลหมู่บ้านหรือตำบลไปแข่งขันต่างพื้นที่ก็ให้เงินทุนสนับสนุนไปแข่งขันด้วย”

6.4 ความเห็นต่อระบอบการเมืองการปกครอง นายอารง อามิง ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน (สัมภาษณ์, 10 มีนาคม 2543) กล่าวว่า “ระบอบการเมืองไทยปัจจุบันทำให้ประชาชนมีสิทธิมากขึ้น การเลือกตั้งทุกระดับมีผลต่อความเป็นอยู่ของประชาชน ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง กำหนดอนาคตของตนเองมากขึ้น”

ครูเจ๊ะสัน ปาละสัน (สัมภาษณ์, 27 เมษายน 2543) กล่าวว่า “ตั้งแต่รัฐบาลมีการบริหารงานโดยการกระจายอำนาจไปยังภูมิภาค ทำให้ประชาชนในชุมชนไม่เฉพาะในสังคมมุสลิมเท่านั้นได้ตระหนักและเห็นความสำคัญในทางการเมืองมากยิ่งขึ้น”

นายสุชาติ สนิทวาทิ ประธานกีฬาตำบลตันหยงมัส (สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2543) กล่าวว่า “การเลือกตั้งทุกระดับมีส่วนทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น แต่ไม่มากส่วนมากจะไปเลือกตั้งตามหน้าที่ ตามคำสั่งของผู้เฒ่า หมู่บ้าน (บางแห่ง) คงมีส่วนร่วมทางการเมืองน้อยมาก ส่วนมากทำมาหากินกันมากกว่า”

ราษฎร (ไม่ระบุชื่อ) (สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2543) กล่าวว่า “ประชาชนมุสลิมมีความกระตือรือร้นมาก เพราะเดี๋ยวนี้ทั่วโลกเขาเปิดกว้างทำให้ประชาชนได้รับรู้ข่าวสาร ได้รับรู้ปัญหา การมีการเลือกตั้งทุกระดับ เป็นแนวทางสู่ประชาธิปไตย ”

6.5 ความเห็นต่อประชาคมการเมือง ครูเจ๊ะสัน ปาละสัน (สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2543) กล่าวว่า “คนต่างศาสนาหรือคนอื่นใดไม่สำคัญ ที่จะมาอยู่ในชุมชน ถ้ารู้จักการอยู่ร่วมกันในสังคม รู้ถึงขนบธรรมเนียมประเพณี รู้ถึงชีวิตความเป็นอยู่ และจะไม่เอาเงื่อนไขทางศาสนามาเป็นข้ออ้าง ที่จะอยู่ในชุมชนได้”

นายทุนอดิง สุริยะอินทร อีหม่าม (สัมภาษณ์, 9 มีนาคม 2543) กล่าวว่า “การมีคนต่างศาสนาในหมู่บ้านมีอุปสรรคเล็กน้อย เช่นเรื่องภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณี เป็นต้น” ส่วนนายสุชาติ ประธานกิตติมศักดิ์ของมัส (สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2543) กล่าวว่า “การที่มมีคนต่างศาสนาอยู่ในหมู่บ้านนั้นไม่เป็นปัญหาแต่อย่างใด บางครั้งความคิดเห็นอาจจะแตกต่างกันบ้าง กับข้าราชการคงเป็นอุปสรรคพอสมควร ที่ชอบใช้อำนาจขู่เข็ญบังคับและไม่รับความสะดวกเมื่อไปติดต่อกับทางการ (บางแห่ง)”

นายยาซิบ แวดือราแม ราษฎร (สัมภาษณ์, 27 เมษายน 2543) กล่าวว่า “มีบ้างในบางกรณีและบางเหตุการณ์ เช่น เวลาติดต่อกับทางสถานที่ราชการโดยใช้ภาษาในการสื่อสารก็จะเป็นปัญหาบ้าง หรือกรณีของเพื่อนบ้านก็เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะสุนัขที่ปล่อยเฟ้นฟ่านจะเกิดอันตรายแก่คนอิสลามได้ เพราะศาสนาอิสลามห้ามเลี้ยงหรือสัมผัสหรือรับประทานสุนัขได้”

ราษฎร (ไม่ระบุชื่อ) (สัมภาษณ์, 28 เมษายน 2543) กล่าวว่า “การมีคนต่างศาสนาอยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน ไม่เป็นอุปสรรค เราอยู่ร่วมชุมชนได้โดยยึดถือแนวทางศาสนา ซึ่งกันและกันเป็นหลัก บ้านผมติดกับบ้านเพื่อนที่เป็นพุทธใช้น้ำบ่อเดียวกัน เพราะสังคมบ้านผมอยู่ร่วมกันไทยมุสลิมกับไทยพุทธ แต่ต้องยึดถือบนแนวทางของศาสนา”

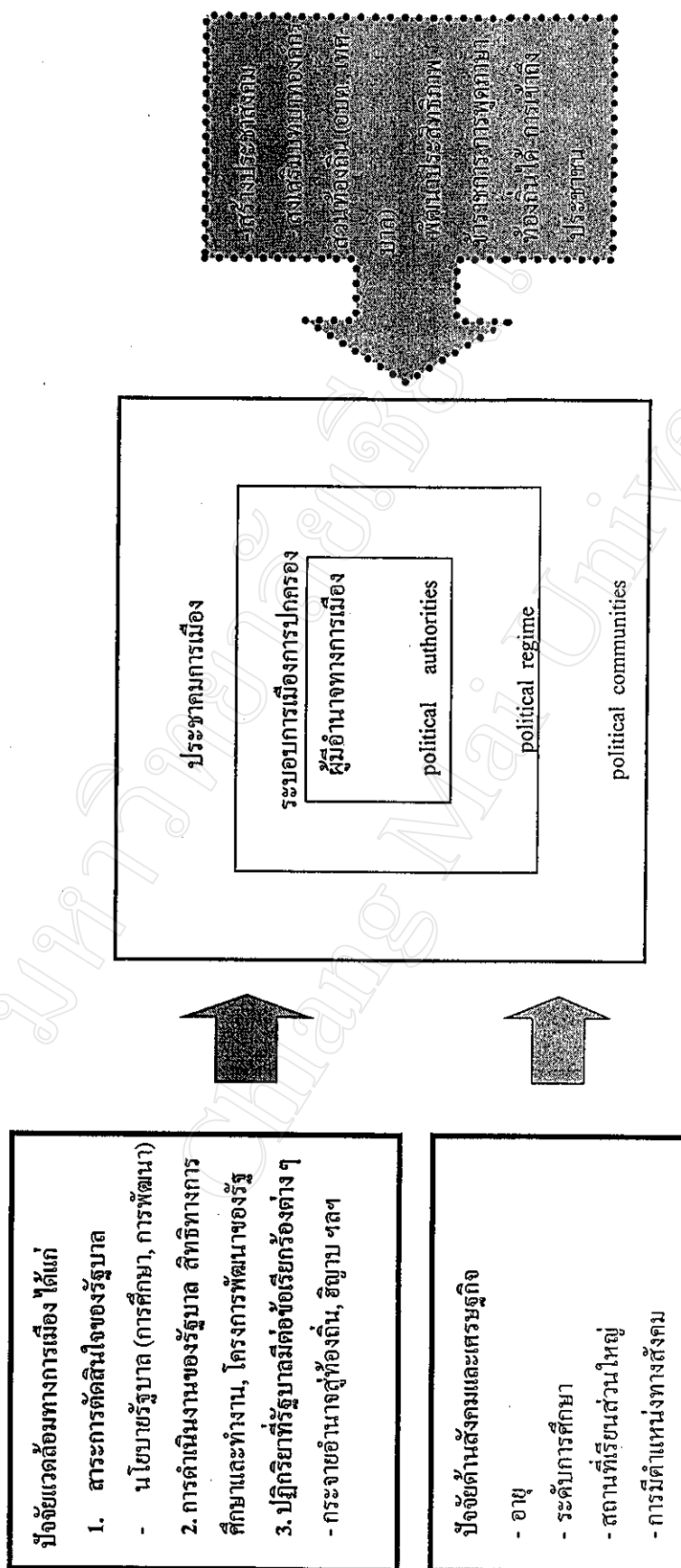
6.6 ข้อเสนอแนะต่อการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ครูเจ๊ะสัน ปาละสัน (สัมภาษณ์, 27 เมษายน 2543) กล่าวว่า “ ประเทศไทยเป็นประเทศที่เปิดโอกาสให้ประชาชนที่นับถือศาสนาอะไรก็ได้ แต่สำหรับศาสนาอิสลามในเขตชายแดนภาคใต้นี้ รัฐบาลเพิ่งเปิดโอกาสให้กับชาวมุสลิมดำเนินชีวิต นับถือศาสนา การแสดงออก และการแสดงความคิดเห็น โดยเฉพาะการที่จะเปิดเผยตัวเองหรือทางส่วนรวม โดยเฉพาะขนบธรรมเนียมประเพณีและประวัติศาสตร์อิสลามของทางภาคใต้จะไม่เป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่และรัฐบาลจะไม่ยอมรับและเปิดโอกาสอย่างจริงจัง ควรเปิดโอกาสให้บุคคลทั่วไปได้เรียนรู้และเปิดโอกาสให้มากกว่านี้อย่างจริงจังและจริงใจ”

นายอัมรินทร์ ยูโซ๊ะ ราษฎร (สัมภาษณ์, 28 เมษายน 2543) กล่าวว่า “นโยบายของรัฐบาลที่มีนั้นไม่มีอะไรเป็นอุปสรรคแต่อย่างใด ล้วนแต่ดีทั้งนั้น แต่การปฏิบัติตามนโยบายไม่เต็มที่และไม่จริงจัง คิดประมาณงานที่ข้าราชการปฏิบัติอยู่ประมาณ 50 % อยากให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ หุ่มเท จริงจังกับงานมากกว่านี้ อย่าเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวให้มากนัก”

นายสุชาติ สนิทวาทิ ประธานกิตติมศักดิ์ของมัส กล่าวว่า “อุปสรรคสำคัญจากนโยบายของรัฐบาล ส่วนมาก (ทุกรัฐบาล) จะมาไม่ถึงโดยตรงกับชาวมุสลิม อยากให้ทางรัฐบาลมองชาวมุสลิมในแง่ดีขึ้น ให้มีส่วนร่วมในทางสังคมมากขึ้น ไม่ใช่มองในแง่จะแบ่งแยกดินแดนอย่างเดียว หรือไม่ก็เป็นขบวนการ ขก. ผมว่ามันหมดสมัยแล้ว”

ราษฎร (ไม่ระบุชื่อ) (สัมภาษณ์, 28 เมษายน 2543) กล่าวว่า “ขอให้รัฐบาลจริงใจแก้ปัญหาอย่าแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ เพราะปัญหาของประชาชนรัฐบาลเท่านั้นที่แก้ได้”

ส่วนนายชาชิบ แวดือราม ราษฎร (สัมภาษณ์, 27 เมษายน 2543) กล่าวว่า “นโยบายของรัฐบาลที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิตตามวิถีทางศาสนาอิสลามของชาวมุสลิม คือนโยบายการวางแผนครอบครัวเพราะจะเห็นได้ว่า รัฐบาลมุ่งทำทุกวิถีทางที่จะคุมกำเนิดประชากรของอิสลาม โดยมีการโฆษณาถึงปัญหาต่าง ๆ ที่มีลูกมาก และปัญหาในการครองชีพในปัจจุบัน ซึ่งโครงการนี้สวนทางอย่างยิ่งกับการสอนของศาสนาอิสลามอย่างเต็มที่ เพราะอิสลามให้มีลูกมากจะเป็นการดี สิ่งที่รัฐต้องแก้ไขก็คือ ในเรื่องคุมกำเนิดนี้ให้ทางรัฐห่าง ๆ ไว้เป็นการดี เพราะอนาคตข้างหน้าอาจจะเป็นปัญหาใหญ่ได้”

ความไว้วางใจต่อระบบการเมือง (political system)

รูปที่ 6.1 แสดงผลการวิจัย